

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

STUDENTS' LEARNING BEHAVIOR ON COMPUTER AT FACULTY OF
EDUCATION, VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2555

KMITL-2012-ED-M-214-045

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STUDENTS' LEARNING BEHAVIOR ON COMPUTER AT FACULTY OF
EDUCATION, VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN SCIENCE EDUCATION (COMPUTER)
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2012

KMITL-2012-ED-M-214-045

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2012

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
นักศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
รหัสประจำตัว	นายเชมณัฐ โรจนปยุยาร์ักษ์
ปริญญา	52631174
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
พ.ศ.	การศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	2555
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม และการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่เรียนคอมพิวเตอร์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะครุศาสตร์ฯ จำนวน 317 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .67 ถึง 1 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .85 วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยใช้ค่าสถิติคือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (t-test) และความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณของ Scheffe ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยแต่ละด้านจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

2. พฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ฯ ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยกเว้นด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ฯ ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งภาพรวมและรายด้าน

4. พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ฯ ที่มีสาขาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งภาพรวมและรายด้าน

5. พฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ฯ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

6. พฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ฯ ที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ใช้งานส่วนบุคคลต่างกัน ไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Students' Learning Behavior on Computer at Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage
Student	Mr. Khemmanat Rojjanapunyarak
Student ID.	5263174
Degree	Master of Science
Program	Science Education (Computer)
Year	2012
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Lertlak Klinhom
Thesis Co-advisor	Assistant Professor Dr. Sirirat Petsangsri

ABSTRACT

The purpose of this research were to study and compare learning behavior on computer of students from the Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage classified by gender, year of study, branches of study, grade point average, and owning of a personal computer.

The sample used in this research were 317 students who studied computer in 1st semester in academic year of 2011 at faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage selected by stratified random sampling. The Instrument used to collect data was the questionnaire asking about computer learning behavior which consisted 5 aspects of the self-discipline, the participation in classroom activities, the relationship with friends, the responsibility to store computer equipment, and the external study via the Internet. Index of congruence of questionair was between .67 to 1.00.The alpha cronbach reliability was at .85. Data were analyzed by mean, standard deviation, t - test and analysis of variance, and Scheffe.'

The results of research were as follows :

1. Computer learning behavior of students from the faculty of education were at high level. When considered in each aspect rang from highest mean were the external study via Internet, the self discipline, the relationship with friends, the responsibility to store computer equipment and the participation in classroom activity.

2. There was statistically different at .05 level on computer learning behavior of students with different gender. When considered in each aspect found that there were no different on the external study via Internet, the self discipline, the relationship with friends, and the participation in classroom activity. However, there was significantly different at .05 level on the responsibility to store computer equipment aspects.

3. There was statistically different at .05 level on computer learning behavior of students with different year. When considered in each aspect and overview found that there were different.

4. There was statistically different at .05 level on computer learning behavior of students with different branches of study. When considered in each aspect and overview found that there were different.

5. There was no statistically different at .05 level on computer learning behavior of students with different of grade point average. When considered in each aspect found that there were no different at all aspects.

6. There was no statistically different at .05 level on computer learning behavior of students with different of owning and not owning personal computer. When considered in each aspect found that there were no different at all aspects.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้การอบรมสั่งสอนตลอดจนให้คำแนะนำ แนวทางการดำเนินการ รวมทั้งแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ และให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้และ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี เกิดธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศมล ผาสุข ดร.ทงศักดิ์ โสวจัสมตาทกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ และให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการการพัฒนาเครื่องมือให้มีคุณภาพ ในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

พร้อมกันนี้ขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล รองศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา วิริยเวชกุล รองศาสตราจารย์ อรรถพร ฤทธิเกิด ที่กรุณาตรวจสอบกระบวนการวิจัยได้ให้คำแนะนำ เพื่อนำมาปรับปรุง และแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ มิตะธา รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรพร ธรรมประดิษฐ์ คอยให้คำปรึกษาด้านวิชาการและอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความรู้มาใช้ประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้ให้กำเนิด ให้การศึกษาสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่าง รวมถึงให้ความรักความเอาใจใส่และกำลังใจอันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่าน จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ได้ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือด้านการติดต่อประสานงานและเอกสารสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนเป็นกำลังใจพร้อมทั้งให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ จนทำให้ผู้วิจัยทำงานวิจัยลุล่วงไปได้ด้วยดี

และขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำที่ดีเสมอมา โดยไม่ทอดทิ้งกัน รวมไปถึงเพื่อนสนิทที่คอยให้กำลังใจ ตลอดจนบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวถึง ณ ที่นี้ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้การสนับสนุนการดำเนินงานต่างๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ ห้ายที่สุดนี้ประโยชน์ที่ได้จากการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.....	9
2.2 บทบาทของคอมพิวเตอร์.....	18
2.3 พฤติกรรม.....	24
2.4 พฤติกรรมทางการเรียน.....	28
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา VI และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามระดับชั้นปี.....	68
4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียน คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีระดับชั้นต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	69
4.11 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีระดับชั้นต่างกัน เป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffe'	70
4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะ ครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตาม สาขาวิชา.....	72
4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียน คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีสาขาต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	73
4.14 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffe'	74
4.15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ต่างกันจำแนกเป็นรายด้าน.....	76
4.16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ ใช้งานส่วนบุคคลต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน.....	77

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 รูปแบบของพฤติกรรม.....	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา X ละต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญทางด้านเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ วิธีการเรียนรู้ของมนุษย์ สภาพสังคมในปัจจุบันจึงเป็นสังคมแห่งข่าวสาร ที่อยู่บนพื้นฐานของข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจ และก้าวทันตามกระแสที่ผันแปรตลอดเวลา เทคโนโลยีได้เริ่มเข้ามามีบทบาทเกี่ยวกับการศึกษา ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการต่างๆ เป็นผลให้วงการศึกษามีจำเป็นต้องให้ความสนใจสู่การคิดค้น นวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาเพื่อดำเนินการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะในทุกๆ วันมีการพัฒนาและเคลื่อนไหว ทางเทคโนโลยีตลอดเวลา

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ถือได้ว่าเป็นเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นเครื่องมือที่สำคัญให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป มีการนำคอมพิวเตอร์เข้ามามีใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษา โดยการนำคอมพิวเตอร์มาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาได้มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์แทบทุกหน่วยงานล้วนนำคอมพิวเตอร์เข้าไปเกี่ยวข้องกับการทำงาน จนกล่าวได้ว่าคอมพิวเตอร์เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยจัดวิชาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้ศึกษา เพื่อจะนำความรู้และกฎเกณฑ์ต่างๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากที่สุด สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถย้อนกลับไปทำความเข้าใจในบทเรียน และสามารถเก็บข้อมูลในการเรียนเพื่อปรับปรุงแก้ไขการเรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เท่าเทียมกันมากขึ้น

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานับเป็นองค์กรหนึ่งที่เล็งเห็นถึงความสำคัญยิ่งและประโยชน์ของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองเทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ในงานด้านต่างๆ หลากหลายรูปแบบ ทั้งงานด้านฐานข้อมูล งานด้านการประมวลผลข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การสืบค้นข้อมูลงานด้านกราฟิก งานด้านเอกสาร เป็นต้น ซึ่งในแต่ละลักษณะงานมีองค์ความรู้ทั้งทางกว้างและทางลึกมีการใช้งานตั้งแต่ระดับง่ายจนถึงระดับยาก วิชาคอมพิวเตอร์จึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในสถาบันการศึกษาต่างๆ (สุรนารถ จันตรีรัตนพงษ์, 2551 : 1) ทำให้เกิดค่านิยมในการนำคอมพิวเตอร์เข้ามามีส่วนร่วมและประยุกต์ใช้ในด้านการเรียนการสอนและด้านสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้นการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันมีอยู่ในสถาบันการศึกษาทุกระดับ ทำให้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในการปฏิบัติงานในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงาน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีส่วนช่วยในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลมีความสะดวก รวดเร็ว และถูกต้องมากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันในด้านการให้บริการในหน่วยงานต่างๆ เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ยังช่วยให้เกิดความรวดเร็วทันสมัยในการประมวลผลข้อมูลยิ่งขึ้น

นอกจากงานที่ใช้คอมพิวเตอร์ทางตรงซึ่งมีอยู่อย่างมากมายแล้ว ยังมีงานที่ใช้คอมพิวเตอร์ ทางอ้อมอีกมากเช่นกัน แม้จะเป็นทางอ้อมแต่กลับเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ เช่น อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งมี คุณสมบัติทั้งทางด้านบวกและด้านลบ อินเทอร์เน็ตสามารถทำให้เยาวชนเป็นผู้มีองค์ความรู้ในด้าน ต่างๆ โดยการสืบค้นข้อมูล และสามารถทำให้เยาวชนมีปัญหาอย่างรุนแรงเช่นกัน เช่น การเล่นเกม ออนไลน์เกินความพอดี การนัดเจอกันระหว่างเยาวชนชายหญิงผ่านทางสนทนาออนไลน์แบบต่างๆ เป็นต้น ซึ่งทำให้เห็นว่านอกจากความรู้ทางวิชาการแล้ว การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ยังต้องสอน นักศึกษาในเรื่องการควบคุมตนเอง รู้จักคิดตรึกตรองในสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในคอมพิวเตอร์

นอกจากนี้ การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ยังมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากวิชาอื่นๆคือ การ ใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่มีราคาค่อนข้างสูง ดังนั้น ในแต่ละสถานศึกษาจึงมีมาตรการต่างๆในการ จัดการเรียนการสอนในห้องคอมพิวเตอร์ การที่นักเรียนถูกควบคุมโดยมาตรการต่างๆนั้น เป็นการฝึก วินัยและฝึกความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น(ประสิทธิ์ ทองอุ้น. 2542 : 4-6)

ดังนั้น การเรียนการสอนในปัจจุบันไม่ได้จำกัดเฉพาะในห้องเรียนเหมือนในอดีตที่ผ่านมา นักศึกษาสามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างไม่จำกัดขอบเขต โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคม ปัจจุบันได้ก้าวเข้าสู่ยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ การเรียนคอมพิวเตอร์จึงมีความสำคัญและมีลักษณะ พิเศษ ที่ผู้เรียนจะได้ทั้งเนื้อหาความรู้ทางคอมพิวเตอร์ รวมทั้งด้านอื่นๆเช่นทักษะกระบวนการคิด ทั้ง ทางด้านคำนวณ และด้านศิลปะผ่านโปรแกรมต่างๆ การเสริมสร้างนิสัยเป็นผู้ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ ผ่านการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต การฝึกทักษะการควบคุมตนเองผ่านสิ่งยั่วอยู่ในอินเทอร์เน็ต การฝึก วินัยและความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นผ่านการใช้อุปกรณ์ร่วมกัน การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน งานด้านต่างๆ การเรียนคอมพิวเตอร์ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้อย่างไร้ขอบเขตจาก แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย นักเรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสนใจและตามความสามารถ ของนักเรียนโดยครูมีหน้าที่เป็นเพียงผู้ช่วยเหลือแนะนำ และคอยดูแลให้กำลังใจกระตุ้นให้นักเรียนได้ พัฒนาตามศักยภาพ มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์บรรลุจุดหมายของหลักสูตร สังเกตการณ์ประเมินผล เพื่อปรับปรุงกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ศรนรินทร์ ไชยบุรี. 2545 : 13)

อีกทั้งส่วนหนึ่งของวิชาคอมพิวเตอร์ คือ การนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต ทั้ง การทำงานด้านคอมพิวเตอร์โดยตรง เช่น การเป็นนักเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นักวิเคราะห์ระบบ นักออกแบบงานกราฟิก นักสร้างงานแอนิเมชัน วิศวกรคอมพิวเตอร์ ครูคอมพิวเตอร์ และการนำ ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งในปัจจุบันแทบทุกอาชีพจะมีการนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ เช่น นักวิจัย นักออกแบบผลิตภัณฑ์ นักบัญชี วิศวกร สถาปนิก นักเศรษฐศาสตร์ และนักวิทยาศาสตร์

เอกสารต่างๆ เป็นต้น งานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกระบวนการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ที่ดีจะต้องมีการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สิ่งที่จะต้องพิจารณาในการดำเนินการเรียนการสอน คือ เลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จัดกลุ่มผู้เรียนให้พอเหมาะพอดี เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้มากที่สุด จัดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนจัดห้องให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน เลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาหรือวิธีสอน แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้ว ยังมีอุปสรรคและปัญหาต่างๆ มากมาย ที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 นับว่าเป็นระยะเริ่มต้นเท่านั้น จึงควรมีการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับนี้ให้มีคุณภาพ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไปในระดับสูง และเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นในสังคม (วาณี จิตรนิรัตน์. 2549 : 1)

ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ได้ตราพระราชบัญญัติ โดยมี มาตรา 7 คือ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู (มหาวิทยาลัยราชภัฏ. 2547 : 2)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งของการฝึกฝนวิชาความรู้ ความสามารถและประสบการณ์จากการเรียน ก่อนที่ผู้เรียนจะออกไปปฏิบัติงานจริง ซึ่งคุณภาพทางการศึกษาจะเกิดขึ้นได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับระบบและกลไกในการควบคุมตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานในการจัดการศึกษา ซึ่งในขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆจะต้องมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันโดยอาศัยบุคลากร ทรัพยากร กฎเกณฑ์ มาตรการ แนวปฏิบัติและปัจจัยต่างๆเป็นกลไกในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และได้บัณฑิตที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน จากหลักสูตรตามที่กำหนดไว้ในแต่ละสาขาวิชานั้น จะเห็นได้ว่าการใช้คอมพิวเตอร์เป็นองค์ประกอบในการเรียนการสอน เพื่อฝึกทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน คณะครู ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาหลายอย่าง เช่น การค้นคว้าทำรายงาน การทบทวนสิ่งที่เรียน ใช้เป็นสื่อกลางการเรียนการสอน ใช้เพื่อเป็นการผ่อนคลาย และยังมีห้องคอมพิวเตอร์จำนวนมาก เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสได้ใช้คอมพิวเตอร์อย่างทั่วถึง ผู้บริหารจึงเล็งเห็นความสำคัญเป็นอย่างมากเกี่ยวกับเทคโนโลยี พฤติกรรมของนักศึกษาคณะครูศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีการใช้คอมพิวเตอร์ในทางที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง บางครั้งก็ถูกเวลาบางครั้งก็ไม่ถูกเวลา เช่น นักศึกษาใช้เวลาที่อาจารย์ให้ค้นคว้าข้อมูลงานหาทางคลายความเครียดด้วยการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ หากแต่

นักศึกษาใช้เวลาเล่นเกมคอมพิวเตอร์ในปริมาณมากไป จึงทำให้ส่งงานไม่ทันตามกำหนดด้าน การค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการเรียนลดลง สุขภาพทรุดโทรม เป็นต้น ส่วนใหญ่พฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา แต่ละคนก็มีความแตกต่างกัน การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนจึงมีบทบาท สำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน โดยวิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาหนึ่งที่สามารถสร้างประสิทธิภาพใน การดำเนินชีวิตของนักเรียนได้เป็นอย่างดี (สุพัชรินทร์ ทับทิมทอง. 2545 : 312)

ดังนั้น การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญและ สำคัญที่ทุกฝ่ายจะต้องหันมาให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาระดับอุดมศึกษา การเรียน คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาจะส่งผลกระทบอย่างมากในการศึกษา และการดำเนินชีวิตในอนาคตต่อไป ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญในส่วนนี้จะศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

จากเหตุผลและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียน คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการทำวิจัยในครั้งนี้ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปัจจุบันว่ามี ความแตกต่างกันหรือไม่ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ระดับชั้นปีต่างกัน สาขาวิชาต่างกัน คະแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน และการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลต่างกัน เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อ การพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แก่คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์สถาบันการศึกษาอื่นๆ และผู้ที่สนใจ ในการนำ ผลการวิจัยไปศึกษาหาแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

1.2.2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา คະแนนเฉลี่ยสะสม และการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา คະแนนเฉลี่ยสะสม และการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเรียน คอมพิวเตอร์ แตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเรียนของผู้วิจัยหลายท่าน เช่น วาณี จิตรรัตน์ (2549 : 79) สุรนารถ จันทรรัตนพงษ์ (2551 : 92) และวลัยพร วชิรคูสิต (2552 : 79) มาเป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

โดยแบ่งพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความมีวินัยในตนเอง
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน
4. ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1.5.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1,799 คน

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 317 คน

ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie and Morgan (1970 : 608) แล้วทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

- (1) เพศ จำแนกออกเป็น เพศชาย และเพศหญิง
- (2) ระดับชั้นปี จำแนกออกเป็น ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5
- (3) สาขาวิชา จำแนกออกเป็น สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(4) คะแนนเฉลี่ยสะสม จำแนกออกเป็น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.5 และมากกว่า 2.5

(5) การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล จำแนกออกเป็น มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล และไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

1.5.3.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะ

ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านความมีวินัยในตนเอง
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน
4. ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีนิยามและความหมายของคำต่างๆที่ใช้ในการวิจัยดังนี้ คือ

1.6.1 การเรียนคอมพิวเตอร์ หมายถึง การเรียนรายวิชาด้านคอมพิวเตอร์ภาคเรียนที่ 1 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ แบ่งได้เป็น

1.6.1.1 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มีรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครู นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา การจัดการเรียนรู้คอมพิวเตอร์สำหรับช่วงชั้นที่ 1-2 การผลิตและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นวัตกรรมทางการศึกษาปฐมวัย และคอมพิวเตอร์สำหรับครูปฐมวัย

1.6.1.2 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มีรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครู นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา การจัดการเรียนรู้คอมพิวเตอร์สำหรับช่วงชั้นที่ 1-2 การผลิตและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การจัดการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนคณิตศาสตร์โปรแกรมสำเร็จรูปด้านคณิตศาสตร์ และโปรแกรมประยุกต์ด้านสถิติและวิจัย

1.6.1.3 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครู นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา การจัดการเรียนรู้คอมพิวเตอร์สำหรับช่วงชั้นที่ 1-2 การผลิตและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การจัดการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ และธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.6.1.4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครู นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา การจัดการเรียนรู้คอมพิวเตอร์สำหรับช่วงชั้นที่ 1-2 การผลิตและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การจัดการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ และบทบาทของคอมพิวเตอร์ในการสอนภาษาอังกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.2 พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ หมายถึง ลักษณะการเรียนของนักศึกษาในการเรียนคอมพิวเตอร์ สามารถจำแนกออกเป็น 5 ด้าน

1.6.2.1 ด้านความมีวินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมการมาเรียนคอมพิวเตอร์ การส่งงานตรงต่อเวลา การทำกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้โปรแกรมตามกำหนด การศึกษาด้วยตนเองนอกเวลาเรียน

1.6.2.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การร่วมแสดงความคิดเห็น ชักถามข้อสงสัย ช่วยเหลือเพื่อนในการเรียน การทำกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างเต็มความสามารถ

1.6.2.3 ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน หมายถึง ความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่มการให้คำปรึกษาด้านการเรียนกับเพื่อน ความภาคภูมิใจเมื่อได้รับคำชมจากเพื่อน

1.6.2.4 ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ หมายถึง การสำรวจความสมบูรณ์ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ก่อนและหลังการใช้งาน การจัดเก็บอุปกรณ์ภายหลังเรียนให้เรียบร้อย การให้คำแนะนำและช่วยเหลือเพื่อนในการจัดเก็บอุปกรณ์ รวมทั้งการแจ้งอาจารย์เมื่อพบอุปกรณ์ชำรุด

1.6.2.5 ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต หมายถึง พฤติกรรมการศึกษาหาความรู้และสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อเพิ่มเติมความรู้ ทำรายงานส่งอาจารย์ รวมทั้งการศึกษาวิธีการสืบค้นใหม่ๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

1.6.3 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ศึกษาในคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ที่ลงทะเบียนเรียนแต่ละรายวิชาด้านการเรียนคอมพิวเตอร์

1.6.4 เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์แบ่งได้เป็น

1.6.4.1 เพศชาย

1.6.4.2 เพศหญิง

1.6.5 ระดับชั้นปี หมายถึง ระดับชั้นปีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่จัดตั้งตามกระทรวงศึกษาธิการ และรวมที่มหาวิทยาลัยรับเข้าโดยตรงตามโควตาพิเศษ และอื่นๆ แบ่งได้เป็น

1.6.5.1 ชั้นปีที่ 1

1.6.5.2 ชั้นปีที่ 2

1.6.5.3 ชั้นปีที่ 3

1.6.5.4 ชั้นปีที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.5.5 ชั้นปีที่ 5

1.6.6 สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่มีการศึกษาของคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ แบ่งได้เป็น

1.6.6.1 สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

1.6.6.2 สาขาวิชาคณิตศาสตร์

1.6.6.3 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

1.6.6.4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

1.6.7 คะแนนเฉลี่ยสะสม คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2554 แบ่งได้เป็น

1.6.7.1 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.5

1.6.7.2 มากกว่า 2.5

1.6.8 การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล หมายถึง การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ แบ่งได้เป็น

1.6.8.1 มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

1.6.8.2 ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

1.6.9 มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หนังสือ วารสาร บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยศึกษา เนื้อหารายละเอียดต่างๆ ดังนี้

- 2.1 ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
 - 2.1.1 ประวัติความเป็นมาและหลักสูตรคณะครุศาสตร์
- 2.2 บทบาทของคอมพิวเตอร์
- 2.3 พฤติกรรม
 - 2.3.1 ความหมายของพฤติกรรม
 - 2.3.2 รูปแบบของพฤติกรรม
 - 2.3.3 วิธีการศึกษาพฤติกรรม
- 2.4 พฤติกรรมทางการเรียน
 - 2.4.1 ด้านความมีวินัยในตนเอง
 - 2.4.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
 - 2.4.3 ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน
 - 2.4.4 ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
 - 2.4.5 ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

สมเด็จพระราชปิตุจฉาเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร ทรงมีพระเมตตา ต่อการศึกษาของกุลสตรีไทย จึงประทานอาคารพร้อมที่ดินประมาณ 4 ไร่ ให้กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2475 ปัจจุบันคือ เลขที่ 153 ถนน เพชรบุรี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 เดิมบ้านและที่ดินเป็นของพระยา แพทย์พงษาวิสุทธาริบัติ (สุน์ สุนทรเวช) โดยย้ายนักเรียนฝึกหัดครูและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.7-8) มาจากโรงเรียนเบญจมราชาลัย อาจารย์ใหญ่คนแรก คือ อาจารย์นิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาสน์ โรงเรียนใช้ชื่อย่อว่า พ เป็นสัญลักษณ์ และสีเขียว เป็นสีประจำโรงเรียน เนื่องจากเป็นสีประจำวัน ประสูติของพระองค์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2554) [ออนไลน์] เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานศึกษาแห่งนี้ได้ปฏิบัติภารกิจด้านการศึกษา ทั้งแผนกฝึกหัดครูและแผนกสามัญด้วยดีตลอดมา และได้พัฒนาปรับเปลี่ยนสถานภาพและค่านำหน้าชื่อตามความเหมาะสม ดังนี้

1 ตุลาคม 2513 เป็นวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัย

พ.ศ. 2515 ขยายงานการฝึกหัดครูมาอยู่ ณ ที่ตั้งปัจจุบัน คือ เลขที่ 1 หมู่ 20 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 13180 มีพื้นที่ 294 ไร่ 3 งาน 72 ตารางวาทั้งนี้ อาจารย์อวยพร เปล่งวานิช (2 เมษายน 2545 อายุครบ 90 ปี) ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัย ในขณะนั้นได้ดำเนินการติดต่อประสานงานล่วงหน้ากับผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี (นายประสิทธิ์ อุไรรัตน์) จึงได้ที่ดินทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์แปลงนี้มาเป็นที่ตั้งของสถาบันในปัจจุบัน

14 พฤศจิกายน 2517 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัย และสมาคมศิษย์เก่าไว้ "ในพระบรมราชูปถัมภ์"

9 พฤศจิกายน 2518 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ เสด็จฯพร้อมด้วยสมเด็จพระบรมราชินีนาถและสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ ทั้ง 2 พระองค์ ทรงเปิดพระอนุสาวรีย์สมเด็จพระราชปิตุจฉาเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร และพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์จำนวน 1 แสนบาท ตั้งเป็น "มูลนิธิสมเด็จพระเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์"

พ.ศ. 2520 เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต

พ.ศ. 2528 เปิดสอนสาขาวิชาสี่พื่อนด้วยครบ 3 สาขา คือ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

14 กุมภาพันธ์ 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม "สถาบันราชภัฏ" แก่วิทยาลัยครูทั่วประเทศ คำว่า "ราชภัฏ" คือ "ข้าราชการ"

24 มกราคม 2538 มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เรื่อง พ.ร.บ.สถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 เป็นผลให้สถาบันราชภัฏทั่วประเทศเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

6 มีนาคม 2538 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ใช้ "ตราพระราชลัญจกรประจำพระองค์รัชกาลที่ 9" เป็นตราสัญลักษณ์ประจำสถาบันราชภัฏ นับเป็นพระมหากษัตริย์องค์ล้นเกล้าล้นกระหม่อมหาที่สุดมิได้แก่ "สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัย" ในพระบรมราชูปถัมภ์" อีกวาระหนึ่ง

15 กุมภาพันธ์ 2542 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ วางพวงมาลาพระอนุสาวรีย์ฯ และทรงเปิดอาคารฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา "อาคารสมเด็จพระเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์"

พ.ศ. 2542 เปิดสอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2543 เปิดสอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15 กุมภาพันธ์ 2544 สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จฯ วางพวงมาลา พระอนุสาวรีย์ฯ ทรงเปิด "อาคาร 100 ปี สมเด็จพระศรีนครินทร์" และห้องประชุม"ราชนครินทร์"ภายในอาคาร 100 ปี สมเด็จพระศรีนครินทร์

21 สิงหาคม 2545 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้เปลี่ยนชื่อเป็น "สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์"

10 มิถุนายน 2547 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทรงลงพระปรมาภิไธย ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 และได้ประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2547ยังผลให้สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ 20 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 13180 (ปณจ.ประตูน้ำพระอินทร์) โทรศัพท์ 0-2529-0674-7 โทรสาร 0-2529-2580 www.vru.ac.th

ปรัชญา

วิชาการเด่น เน้นคุณธรรม นำท้องถิ่นพัฒนา ก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในอุษาคเนย์

พันธกิจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่กำหนดในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 มาตรา 7 และ 8 ดังนี้

มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

มาตรา 8 ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

1. แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทยมีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

3. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

4. เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และนักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

5. เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

6. ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

7. ศึกษา และแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้าน และเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคน ในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

8. ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1. สร้างสรรค์งานวิชาการที่มีมาตรฐานทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและคุณธรรม เพื่อรับใช้สังคม และสืบสานศิลปวัฒนธรรม

2. บูรณาการทางวิชาการทั้งศาสตร์และศิลป์ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

3. เป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาลในการบริหาร ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. สร้างเครือข่ายและแสวงหาพันธมิตรในการปฏิบัติงานตามภารกิจเชิงบูรณาการ

2. เพิ่มโอกาสการเข้าศึกษาและพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพสูงสุด

3. เพิ่มบทบาทของมหาวิทยาลัยในการเป็นแหล่งเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาของชุมชนในท้องถิ่น

4. พัฒนามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสมรรถนะสูงที่มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเข้าสู่ 4 G

1. Green University มีสุนทรียด้านภูมิทัศน์ จัดการพลังงาน สิ่งแวดล้อมเหมาะสม

2. Good Governance มีธรรมาภิบาลทางการบริหารจัดการ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Global Linkages พัฒนาศาสตร์ สร้างเครือข่ายต่อเชื่อมสู่สากล
 4. Growing wisdom สร้างทุนทางปัญญา เพิ่มปริมาณแก่นสังคม
- ค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

V Visionary	เป็นผู้รอบรู้ และมีวิสัยทัศน์
A Activeness	ทำงานเชิงรุก ริเริ่มสร้างสรรค์
L Like to learn	สนใจใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
A Adaptive	ปรับตัวได้ดี พร้อมนำการเปลี่ยนแปลง
Y Yields	สร้างผลงานเป็นที่ประจักษ์
A Acceptance and Friendliness	เป็นที่ยอมรับในการเป็นกัลยาณมิตร

2.1.1 ประวัติความเป็นมาและหลักสูตรคณะครุศาสตร์

สมเด็จพระราชปิตุจฉาเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร ทรงมีพระเมตตาต่อการศึกษาของกุลสตรีไทย จึงประทานอาคารพร้อมที่ดินประมาณ 4 ไร่ ให้กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2475 ปัจจุบันคือ เลขที่ 153 ถนนเพชรบุรี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 เดิมบ้านและที่ดินเป็นของพระยาแพทย์พงษาวิสุทธาธิปัตย์ (สุน สุนทรเวช) โดยย้ายนักเรียนฝึกหัดครูและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.7-8) มาจากโรงเรียนเบญจมราชาลัย อาจารย์ใหญ่คนแรก คือ อาจารย์นิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาสน์ โรงเรียนใช้ชื่อย่อว่า พ เป็นสัญลักษณ์ และสีเขียว เป็นสีประจำโรงเรียน เนื่องจากเป็นสีประจำวันประสูติของพระองค์

สถานศึกษาแห่งนี้ได้ปฏิบัติภารกิจด้านการศึกษา ทั้งแผนกฝึกหัดครูและแผนกสามัญด้วยดีตลอดมา และได้พัฒนาปรับเปลี่ยนสภาพและค่านำหน้าชื่อตามความเหมาะสม

- พ.ศ. 2489 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)
- พ.ศ. 2513 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.สูง)
- พ.ศ. 2514 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรครูประถมสามัญ (ป.ป.)
- พ.ศ. 2515 ย้ายนักเรียนฝึกหัดครูทั้งหมดมาเรียนที่วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
- พ.ศ. 2518 วิทยาลัยครูทั่วประเทศได้รับการยกฐานะตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู
- พ.ศ. 2518 ทำให้วิทยาลัยครูสอนได้ถึงระดับปริญญาตรี
- พ.ศ. 2521 เปิดหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา)เป็นรุ่นแรก
- พ.ศ. 2522 มีโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ(อคป.)ในหลักสูตร ป.กศ.ชั้นสูง และหลักสูตร ปริญญาตรี
- พ.ศ. 2523 หยุดรับนักเรียน ป.กศ. แต่เปิดรับในหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ขึ้นเป็นครั้งแรก
- พ.ศ. 2528 หยุดรับนักศึกษา ป.กศ. ชั้นสูง ตามนโยบายไม่ต้องการผลิตครูวุฒิต่ำกว่า

ปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. 2529 เริ่มโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ(กศ.บป.)เปิดหลักสูตรระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา)

พ.ศ. 2530 เริ่มโครงการครุทายาท ที่ต้องการผู้เรียนเก่ง มีความประพฤติดีและศรัทธาในอาชีพครู มาเป็นครูตามความต้องการของสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2543 เป็นต้นมา

ปรัชญา

คุณธรรมเด่น เน้นวิชาการ สานท้องถิ่นพัฒนา ก้าวหน้าเทคโนโลยี

วิสัยทัศน์

คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นสถาบันผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาชั้นนำ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในอุษาคเนย์

พันธกิจ

คณะครุศาสตร์ได้ดำเนินการบริหารโปรแกรมวิชานักศึกษาสายครูทั้งหมดทุกโปรแกรมวิชาการหลักสำคัญคือ เป็นสถาบันผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมทางการศึกษา ให้การบริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

การให้บริการคอมพิวเตอร์

คณะครุศาสตร์มีห้องคอมพิวเตอร์ จำนวน 8 ห้อง ภายในอาคารเรียน และห้องบริการ ศูนย์กลาง ติดตั้งเครื่องด้วยบริษัท Max ติดตั้งการเชื่อมต่อเป็น High Speed Internet ความเร็วอยู่ที่ 10 Mbps เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถและพัฒนาทักษะด้านคอมพิวเตอร์ให้มีความพร้อมรับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วสามารถปรับตัวให้ทันกับวิถีการศึกษาสมัยใหม่ไร้พรมแดนเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาขั้นสูงต่อไป ตลอดจนสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

2.1.2 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ระดับปริญญาตรี 5 ปี

2.1.2.1 ปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ในกระบวนการจัดการศึกษาและการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย มีความใฝ่รู้ ใฝ่คิด ใฝ่สร้างสรรค์ มุ่งมั่นพัฒนาเด็กโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเด็กอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

2.1.2.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ของคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีวัตถุประสงค์ให้บัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคุณสมบัติดังนี้

1. มีความรัก ความศรัทธา ในวิชาชีพครูปฐมวัย มีจรรยาบรรณ และเป็นแบบอย่างที่ดีในวิชาชีพสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลในวิชาชีพเดียวกันและบุคคลอื่นในชุมชนตลอดจนมีจิตใจใฝ่สัมฤทธิ์พัฒนาตนเองอยู่เสมอ

2. มีความรู้และสามารถจัดประสบการณ์ หลักสูตรกระบวนการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยให้สอดคล้องกับวัยและความสนใจของผู้เรียนโดยเน้นพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน

3. สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ครูและบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. สามารถนำวิชาชีพของตนไปพัฒนาเด็กในท้องถิ่นและชุมชนได้

2.1.2.3 โครงสร้างสาขาวิชา

หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 168 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	ไม่น้อยกว่า 132
2.1 กลุ่มวิชาชีพครู	ไม่น้อยกว่า 58
2.1.1 วิชาภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	6
2.1.2 วิชาการศึกษา	35
2.1.3 วิชาประสบการณ์วิชาชีพครู	17
2.2 กลุ่มวิชาเนื้อหา	ไม่น้อยกว่า 74
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 6
รวม	ไม่น้อยกว่า 168

2.1.3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ระดับปริญญาตรี 5 ปี

2.1.3.1 ปรัชญาของหลักสูตร

ผลิตครูวิชาชีพชั้นสูง ที่มีปรัชญาสามารถดำเนินชีวิตด้วยปัญญาสามารถบูรณาการความรู้ทักษะ เจตคติคุณธรรม และจริยธรรมแห่งวิชาชีพไปสู่การจัดการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีสติปัญญาความสามารถ และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสามารถเผชิญปัญหาหรือวิกฤตได้ด้วยสติปัญญา

2.1.3.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อผลิตครูในมิติใหม่ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ให้เป็นบัณฑิตครูที่มีคุณภาพ

2. เพื่อผลิตครูให้มีศักดิ์ศรีความเป็นครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อผลิตครูวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง เป็นครูดี ครูเก่ง

4. เพื่อผลิตครูที่มีความรู้ เจตคติ คุณธรรมและเป็นผู้มีจริยธรรมแห่งวิชาชีพสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.3.3 ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

กลุ่มวิชาเนื้อหาเฉพาะด้านคณิตศาสตร์ มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ในสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์จนสามารถนำไปใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพในกลุ่มสาระการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะและมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหาตระหนักในคุณค่าของคณิตศาสตร์ และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์และครูคณิตศาสตร์

2.1.2.4 โครงสร้างสาขาวิชา

หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 171 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างสาขาวิชาคณิตศาสตร์

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	ไม่น้อยกว่า 135
2.1 กลุ่มวิชาชีพครู	ไม่น้อยกว่า 58
2.1.1 วิชาภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	6
2.1.2 วิชาการศึกษา	35
2.1.3 วิชาประสบการณ์วิชาชีพครู	17
2.2 กลุ่มวิชาเนื้อหา	ไม่น้อยกว่า 77
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 6
รวม	ไม่น้อยกว่า 171

2.1.4 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับปริญญาตรี 5 ปี

2.1.4.1 ปรัชญาของหลักสูตร

ผลิตครูวิชาชีพชั้นสูงที่มีปรีชาสามารถดำเนินชีวิตด้วยปัญญา สามารถบูรณาการความรู้ทักษะเจตคติคุณธรรม และจริยธรรมแห่งวิชาชีพไปสู่การจัดการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีสติปัญญาความสามารถ และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสามารถเผชิญปัญหาหรือวิกฤตได้ด้วยสติปัญญา

2.1.4.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อผลิตครูในมิติใหม่ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ให้เป็นบัณฑิตครูที่มีคุณภาพ

2. เพื่อผลิตครูให้มีศักดิ์ศรีความเป็นครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อผลิตครูวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นคนดี คนเก่ง เป็นครูดี ครูเก่ง

4. เพื่อผลิตครูที่มีความรู้ เจตคติ คุณธรรมและเป็นผู้มีจริยธรรมแห่งวิชาชีพสามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.4.3 ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

กลุ่มวิชาเนื้อหาเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางด้าน วิทยาศาสตร์ทั้งด้านชีววิทยา เคมี ฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์กายภาพ มีทักษะการคิดและทักษะ กระบวนการวิทยาศาสตร์ สามารถจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ สร้างองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ มีจิตวิทยาศาสตร์และสนใจใฝ่รู้ทางวิทยาศาสตร์

2.1.4.4 โครงสร้างสาขาวิชา

หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 171 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

ตารางที่ 2.3 โครงสร้างสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	ไม่น้อยกว่า 135
2.1 กลุ่มวิชาชีพครู	ไม่น้อยกว่า 58
2.1.1 วิชาภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	6
2.1.2 วิชาการศึกษา	35
2.1.3 วิชาประสบการณ์วิชาชีพครู	17
2.2 กลุ่มวิชาเนื้อหา	ไม่น้อยกว่า 77
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 6
รวม	ไม่น้อยกว่า 171

2.1.5 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี 5 ปี

2.1.5.1 ปรัชญาของหลักสูตร

ผลิตครูวิชาชีพชั้นสูง ที่มีปรีชาสามารถ ดำเนินชีวิตด้วยปัญญา สามารถบูรณาการ ความรู้ทักษะ เจตคติคุณธรรม และจริยธรรมแห่งวิชาชีพไปสู่การจัดการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้ เป็นคนดีมีสติปัญญาความสามารถ และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการ เปลี่ยนแปลง และสามารถเผชิญปัญหาหรือวิกฤตได้ด้วยสติปัญญา

2.1.5.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อผลิตครูในมิติใหม่ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ให้เป็นบัณฑิตครูที่มีคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 2 เพื่อผลิตครูให้มีศักดิ์ศรีความเป็นครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อผลิตครูวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นคนดี คนเก่ง เป็นครูดี ครูเก่ง

4. เพื่อผลิตครูที่มีความรู้ เจตคติ คุณธรรมและเป็นผู้มีจริยธรรมแห่งวิชาชีพสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.5.3 ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

กลุ่มวิชาเนื้อหาเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักภาษาอังกฤษ วรรณกรรม ภาษาศาสตร์ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สามารถใช้ ภาษาอังกฤษได้ดีในทางวิชาการและในสังคมแห่งการเรียนรู้ สามารถจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษใน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.5.4 โครงสร้างสาขาวิชา

หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 171 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

ตารางที่ 2.4 โครงสร้างสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	ไม่น้อยกว่า 135
2.1 กลุ่มวิชาชีพครู	ไม่น้อยกว่า 58
2.1.1 วิชาภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	6
2.1.2 วิชาการศึกษา	35
2.1.3 วิชาประสบการณ์วิชาชีพครู	17
2.2 กลุ่มวิชาเนื้อหา	ไม่น้อยกว่า 77
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 6
รวม	ไม่น้อยกว่า 171

2.2 บทบาทของคอมพิวเตอร์

ประมาณปี พ.ศ. 2500 คอมพิวเตอร์มีอยู่ในโลกนี้ไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องในระบบ เมนเฟรม ซึ่งมีขนาดใหญ่และราคาแพง ส่วนมากจะใช้งานทางด้านวิทยาศาสตร์เท่านั้น ซึ่งจะไม่ เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากนัก แต่ปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้มีขนาดเล็กลง และราคาก็ไม่แพงคน ทั่วไปสามารถซื้อหามาใช้ได้เหมือนกลับเครื่องใช้ไฟฟ้าโดยทั่วไป (วรัท พงกษาทวีกุล 2546)[Online] คอมพิวเตอร์มีหลากหลายลักษณะ หลากหลายรูปแบบ ทั้งคอมพิวเตอร์ขนาดพกพา คอมพิวเตอร์ แบบตั้งโต๊ะ คอมพิวเตอร์แบบกระเป๋าหิ้ว คอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ เช่น คอมพิวเตอร์เมนเฟรม หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม คอมพิวเตอร์ก็มีความหมายที่ชัดเจนในตัวของตัวเอง คือ เครื่องคำนวณ ในรูปของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถรับข้อมูลและคำสั่ง ผ่านอุปกรณ์รับข้อมูล และนำข้อมูลและคำสั่งนั้น ไปประมวลผล เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ และแสดงผลผ่านอุปกรณ์แสดงผล ตลอดจนสามารถบันทึกรายการต่างๆ ไว้เพื่อใช้งานได้ด้วยอุปกรณ์บันทึกข้อมูลสำรอง คอมพิวเตอร์จึงสามารถมีรูปร่างอย่างไรก็ได้ ตัวอย่าง เช่น เครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติ หรือ ATM ก็ถือว่าเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง คอมพิวเตอร์มีลักษณะเด่นหลายประการที่สูงกว่ามนุษย์ ดังนี้

1. ความจำ (Storage)

ความจำ หมายถึง ความสามารถในการเก็บข้อมูลจำนวนมาก และเป็นเวลานานซึ่งถือได้ว่าเป็น “หัวใจ” ของการทำงานแบบอัตโนมัติของเครื่องคอมพิวเตอร์ และใช้บ่งชี้ประสิทธิภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วย ความสามารถในการจัดเก็บข้อมูลจะขึ้นอยู่กับขนาดของเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่น เครื่อง ไมโครคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันจะมีหน่วยเก็บข้อมูลสำรองที่สามารถบันทึกข้อมูลได้มากกว่าหนึ่งล้านตัวอักษรความจำของคอมพิวเตอร์ จะอาศัยสื่อบันทึกข้อมูล(Storage Media)ซึ่งแบ่งได้ 2 ระบบ คือ

1. หน่วยความจำหลัก (Primary Storage) เป็นหน่วยความจำภายในเครื่องคอมพิวเตอร์
2. หน่วยความจำรอง (Secondary Storage) เป็นหน่วยความจำนอกเครื่องคอมพิวเตอร์

2. ความเร็ว (Speed)

ความเร็ว หมายถึง ความสามารถในการประมวลผลข้อมูล (Processing Speed) ภายในเวลาที่สั้นที่สุด ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์เนื่องจากการทำงานของคอมพิวเตอร์เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้นการดำเนินงานต่างๆ เช่นกัน ความเร็วของการประมวลผลพิจารณาจากความสามารถในการประมวลผลซ้ำๆ ในช่วงเวลาหนึ่งๆ เรียกว่า “ความถี่ (Frequency)” โดยนับความถี่เป็น “จำนวนคำสั่ง” หรือ “จำนวนครั้ง” หรือ “จำนวนรอบ” ในหนึ่งนาทิตั้ง (Cycle/Second) และเรียกหน่วยนี้ว่า Hz (Hertz = Cycle/Second) เช่น หากประมวลผลได้ 10 คำสั่ง (หรือ 10 ครั้ง หรือ 10 รอบ) ใน 1 วินาทีเรียกว่า มีความถี่(ความเร็ว) 10 Hz นั่นเอง

3. การปฏิบัติงานอัตโนมัติ (Self Acting)

การปฏิบัติงานอัตโนมัติ (Self Acting) เป็นความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลข้อมูลตามลำดับคำสั่งได้อย่างถูกต้อง และต่อเนื่องโดยอัตโนมัติตามคำสั่งและขั้นตอนที่นักคอมพิวเตอร์(มนุษย์)ได้กำหนดไว้

4. ความถูกต้องแม่นยำเชื่อถือได้ (Sure)

ความน่าเชื่อถือ หมายถึง ความสามารถในการประมวลผลที่ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอมพิวเตอร์จะทำงานตามคำสั่งที่มนุษย์เขียนโปรแกรมหรือคำสั่งไว้ ถ้าผู้ใช้ป้อนข้อมูลและชุดคำสั่งมีความถูกต้อง ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลก็จะมี ความถูกต้องน่าเชื่อถือ โดยนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับโปรแกรมคำสั่ง และข้อมูลที่ได้กำหนดให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์

5. ทำงานด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Machine)

คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการบันทึกข้อมูล ประมวล และแสดงผลลัพธ์ การจัดเก็บข้อมูลที่บันทึกผ่านทางแป้นพิมพ์หรืออุปกรณ์อื่นๆ ข้อมูลเหล่านี้จะถูกแปลงให้เป็นสัญญาณไฟฟ้าเพื่อให้คอมพิวเตอร์เข้าใจและสามารถประมวลผลได้ และเมื่อคอมพิวเตอร์ประมวลผลเรียบร้อยแล้ว ข้อมูลที่เป็นสัญญาณไฟฟ้า จะถูกแปลงกลับให้เป็นรูปแบบที่มนุษย์สามารถเข้าใจได้

6. การสื่อสารเชื่อมโยงข้อมูล (Communication)

คอมพิวเตอร์สามารถติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นๆ และสามารถทำงานที่หลากหลายมากขึ้นกว่าการใช้คอมพิวเตอร์แบบระบบเดี่ยว เช่น การนำคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อบรรบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการสืบค้นข้อมูลจากเครื่องอื่นจากคุณสมบัติของคอมพิวเตอร์ จะเห็นได้ว่าคอมพิวเตอร์สามารถทำงานหลายๆ อย่างที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้ หรือถ้ามนุษย์ทำได้ก็จะใช้เวลามากและมีข้อผิดพลาดมากมาย เช่น การคำนวณตัวเลขตัวเลขหลายหลักเป็นจำนวนมากภายในเวลาจำกัด การทำงานในแบบเดียวกันซ้ำ ๆ หลายล้านครั้ง หรือการจำข้อมูลตัวเลขและตัวหนังสือหลายหมื่นหน้าโดยไม่มีกรลืม งานที่น่าเบื่อและยุ่งยากเหล่านี้สามารถใช้คอมพิวเตอร์ทำงานแทนได้ โดยเรามีหน้าที่เพียงเป็นผู้สั่งการเท่านั้น (บุษย์ กาญจนกุล และคณะ. 2546)[Online]

ในหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ก็มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในหน่วยงานขึ้นและมีแนวโน้มที่จะมีการใช้สูงขึ้น เหตุผลที่มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น คือ

1. คอมพิวเตอร์สามารถจัดเก็บข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก เช่น เก็บข้อมูลงานทะเบียนราษฎรของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยซึ่งสามารถตรวจสอบประวัติของบุคคลต่างๆ ได้ เป็นต้น
2. คอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้รวดเร็ว งานบางอย่างคอมพิวเตอร์จะทำได้ในพริบตาในขณะที่ถ้าให้คนทำอาจจะต้องใช้เวลานาน
3. คอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้โดยไม่ต้องหยุดพัก คือทำงานได้ตลอดเวลา ในขณะที่ยังต้องมีไฟฟ้าอยู่
4. คอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ถ้ามีการกำหนดโปรแกรมทำงานที่ถูกต้อง จะไม่มีการทำงานผิดพลาดขึ้นมา
5. คอมพิวเตอร์สามารถทำงานแบบคนได้ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย เช่น ที่มีก๊าซพิษ กัมมันตภาพรังสี หรือในงานที่มีความเสี่ยงสูงในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น
6. คอมพิวเตอร์สามารถบันทึกข้อมูลต่างๆ ได้รวดเร็ว เช่น การใช้เครื่องอ่านรหัสแท่ง (Bar-

code) อ่านเวลา เข้า-ออก ของพนักงาน และคิดราคาสินค้าในห้างสรรพสินค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. คอมพิวเตอร์สามารถเก็บข้อมูลจำนวนมากไว้ในฐานข้อมูล (Database) เพื่อใช้งานได้ทันที
8. คอมพิวเตอร์สามารถนำข้อมูลที่เก็บไว้มาคำนวณทางสถิติแยกประเภท จัดกลุ่มทำรายงานลักษณะต่างๆได้ โดยระบบประมวลผลข้อมูล (Data Processing)
9. คอมพิวเตอร์สามารถส่งข้อมูลจากที่หนึ่ง ไปยังที่หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว โดยอาศัยเทคโนโลยีสื่อสารข้อมูล (Data Communication)
10. คอมพิวเตอร์สามารถจัดทำเอกสารต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ด้วยระบบประมวลคำ (Word Processing) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบสำนักงานอัตโนมัติ (Office Automation)
11. คอมพิวเตอร์สามารถนำมาใช้งานทั้งด้านการศึกษา และการวิจัย
12. คอมพิวเตอร์สามารถนำมาใช้งานในด้านธุรกิจ งานการเงิน ธนาคาร และงานของภาครัฐต่างๆ เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้กับงานบัญชี งานบริหารสำนักงาน งานเอกสารงาน การเงิน การจองตั๋วเครื่องบิน รถไฟ
13. คอมพิวเตอร์สามารถใช้เพื่องานวิเคราะห์ต่างๆ เช่น งานวิเคราะห์สภาวะดิน พืชอากาศ สภาพดิน น้ำ เพื่อการเกษตร
14. คอมพิวเตอร์สามารถใช้ในการนันทนาการ เช่น การเล่นเกม การดูหนัง การฟังเพลง
15. คอมพิวเตอร์สามารถใช้ร่วมกับเทคโนโลยีล้ำสมัยอื่นๆ เทคโนโลยีสื่อสารข้อมูลเกิดเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2.2.1 คอมพิวเตอร์กับการศึกษา

ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือว่าเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ เกิดการเปลี่ยนแปลงของโลกในหลายๆด้านทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมอันนำไปสู่การปรับตัวเพื่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ทุกประเทศทั่วโลกกำลังมุ่งสู่กระแสใหม่ของการเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า สังคมความรู้ (Knowledge Society) และระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-Based Economy) ที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการใช้ความรู้และนวัตกรรม (Innovation) เป็นปัจจัยในการพัฒนาและการผลิตมากกว่าการใช้เงินทุนและแรงงานความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ซึ่งประกอบกันเป็น "สารสนเทศ" นั้น สามารถลื่นไหลได้สะดวก รวดเร็ว จนสามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวางตั้งแต่ระดับบุคคลขึ้นไปถึงระดับองค์กรอุตสาหกรรม ภาคสังคม ตลอดจนในระดับประเทศและระหว่างประเทศจนกระทั่งภาวะ "ไร้พรมแดน" อันเนื่องมาจากอิทธิพลของเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าว ได้เกิดขึ้นในกิจกรรมและวงการต่างๆ และนับเป็นความกลมกลืนสอดคล้องกันอย่างยิ่ง ที่การพัฒนาบุคลากรในสังคมอันประกอบด้วยภาคการศึกษา และการฝึกอบรม เป็นเรื่องราวของการเรียนรู้สารสนเทศในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เป็นข้อมูล (Data) ข่าวสาร (Information) ก็ตาม ดังนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเครื่องมือที่สามารถนำประโยชน์มาสู่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษา ได้อย่างเหมาะสมหากรู้จักใช้ให้เป็นประโยชน์และคุ้มค่าต่อการลงทุน(ไพรัช ธีชัยพงษ์และ พิเชษ ตรงควโรจน์ . 2541) [ออนไลน์]

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 (ราชบัณฑิตยสถาน.2530) ได้ให้ความหมายของ“คอมพิวเตอร์”ไว้ว่า“เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติทำหน้าที่เหมือนสมองกล ใช้สำหรับแก้ปัญหาต่างๆที่ง่ายและซับซ้อนโดยวิธีทางคณิตศาสตร์”คอมพิวเตอร์จึงเป็นเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้งานแทนมนุษย์ในด้านการคำนวณและสามารถจำข้อมูลทั้งตัวเลขและตัวอักษรได้ เพื่อการเรียกใช้งานครั้งต่อไป รวมทั้งสามารถจัดการกับสัญลักษณ์ (Symbol) ได้ด้วยความเร็วสูงโดยปฏิบัติตามขั้นตอนของโปรแกรม นอกจากนี้ยังมีความสามารถในด้านต่างๆ เช่น การรับส่งข้อมูล การจัดเก็บข้อมูลไว้ในตัวเครื่องและสามารถประมวลผลจากข้อมูลต่างๆ ได้ (ดวงแสง ผนนคร. 2542) [ออนไลน์] คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีที่กำลังได้รับความนิยมในทุก ๆ หน่วยงาน แม้แต่นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับการศึกษาได้มีการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้และมีบทบาทเป็นอย่างมาก เช่น การนำมาใช้การเื้ออำนวยการเรียนการสอน และช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น (จันทิมา ขนายกลาง. 2538 : 10) และเนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้า และเปลี่ยนไปสู่ยุคของการบริโภคมข้อมูล คอมพิวเตอร์จึงถูกนำมาเป็นเครื่องมือในการเสาะหาข้อมูล นั่นคือคอมพิวเตอร์ได้รับการกล่าวถึงในการนำมาใช้ 2 ลักษณะ คือ เป็นทักษะพื้นฐานที่ทุกคนควรมีเพื่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นเครื่องมือสำหรับช่วยการเรียนรู้วิชาต่างๆ ในหลักสูตร จึงจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างความรู้ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ให้กับเยาวชนในวัยเรียน ให้พร้อมต่อการใช้ชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมอนาคตการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยด้านการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและควรจะได้รับสนับสนุนซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. คอมพิวเตอร์ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพราะคอมพิวเตอร์สามารถให้ภาพและเสียงได้ ซึ่งเป็นการเพิ่มความเหมือนจริง จึงช่วยเร้าให้ผู้เรียนได้เกิดความอยากเรียนรู้ทำแบบฝึกหัด ทำกิจกรรมต่างๆ
2. คอมพิวเตอร์มีหน่วยความจำสามารถบันทึกคะแนนพฤติกรรมต่างๆ ของผู้เรียนไว้เพื่อใช้ในวางแผนบทเรียนนี้ในขั้นต่อไป ทำให้ไม่เปลืองสมองในการจำ สามารถนำสมองมาใช้ในการตัดสินใจได้
3. คอมพิวเตอร์มีความสามารถในการเก็บข้อมูลจึงเหมาะที่จะนำมาใช้ในลักษณะการศึกษาเป็นรายบุคคลได้อย่างดี โดยผู้เรียนสามารถเลือกบทเรียนได้ตามความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ไม่ต้องอายเมื่อตอบผิด อีกทั้งยังสามารถแสดงผลความก้าวหน้าให้เห็นได้ทันที นอกจากนั้นทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน ไม่ต้องจำกัดเรื่องเวลา
4. ผู้สอนสามารถดัดแปลง ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และสามารถควบคุมผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในวงการศึกษา

คอมพิวเตอร์ที่นำมาใช้ในวงการศึกษาหรืออาจเรียกว่า คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา (Computer-Based Education, Instructional Computer : IC, Computer-Based Instruction : CBI) มีความหมายเหมือนกันคือ การนำคอมพิวเตอร์ มาใช้ประโยชน์ในด้านการศึกษา ไม่ว่าจะเป็น การจัดการเรียนการสอน การลงทะเบียน การจัดทำบัตรนักศึกษา การจัดทำผลการเรียนการสอน รวมไปถึงการออกไปรับรองการจบหลักสูตร Robert Taylor นักเทคโนโลยีการศึกษาได้แบ่งการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาไว้ในหนังสือ the Computer in the School: Tutor, Tutee โดยได้แบ่งการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในโรงเรียนออกเป็น 3 ลักษณะคือ การใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะของติวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะของอุปกรณ์ การเรียนการสอนและการใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะของผู้เรียน (ดิเรก ธีระภูธร. 2545) [ออนไลน์] บทบาทของคอมพิวเตอร์ที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ (วรัท พดกษาทวิกุล. 2546) [ออนไลน์]

1. คอมพิวเตอร์เพื่อการบริหาร (computer Applications into Administration)

การบริหารการศึกษานับเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดทิศทางการนโยบาย อันนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติในการจัดการศึกษา ทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น สิ่งสำคัญในการที่จะช่วยให้การบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็คือความพร้อมของข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการตัดสินใจและกำหนดนโยบายการศึกษา คอมพิวเตอร์จึงเข้ามามีบทบาทในการบริหารการศึกษามากขึ้น ซึ่งช่วยให้การดำเนินงานตั้งอยู่บนฐานข้อมูลที่ชัดเจนถูกต้องและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด สรุปได้ดังนี้

1.1 การบริหารงานทั่วไป เป็นการนำคอมพิวเตอร์ช่วยในการบริหารงานบุคคล งานธุรการ การเงินและบัญชีการประชาสัมพันธ์ รวมถึงการจัดทำระบบฐานข้อมูล (Management Information System :MIS) เพื่อประโยชน์ในการวางแผนและบริหารการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

1.2 งานบริหารการเรียนการสอน เป็นการนำคอมพิวเตอร์ช่วยในการบริหารของครูผู้สอน นอกเหนือจากงานด้านการสอนปกติ เช่น งานทะเบียน งานด้านเอกสาร การจัดตารางสอน ตารางสอบ การตรวจและการเก็บรวบรวมคะแนน การสร้าง-วิเคราะห์ข้อสอบ การวัดและประเมินผลการเรียน เป็นต้น

2. คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดการเรียนการสอน (Computer-Managed Instruction)

การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ครูผู้สอนไม่ต้องเสียเวลากับการบริหาร ครูผู้สอนจะได้มีเวลาไปปรับปรุงบทเรียนให้ทันสมัยและมีเวลาให้กับนักเรียนมากขึ้น เช่นการจัดเลือกข้อสอบการตรวจและให้คะแนนและวิเคราะห์ข้อสอบ การเก็บประวัตินักเรียนเฉพาะวิชาที่สอนเพื่อพัฒนาการเรียนและการให้คำปรึกษา และช่วยในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนของวิชาที่สอนรวมถึงการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการจัดการเรียนการสอนจะทำให้ครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อออกแบบและพัฒนาระบบการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงกับวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction : CAI)

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นกระบวนการเรียนการสอน โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอ เนื้อหาเรื่องราวต่างๆมีลักษณะเป็นการเรียนโดยตรง และเป็น การเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive)คือสามารถโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับคอมพิวเตอร์ได้ เช่นเดียวกับการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องตามปกติ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีหลายประเภทตามวัตถุประสงค์ที่จะให้นักเรียนได้เรียน กล่าวคือ ประเภทติวเตอร์ ประเภทแบบฝึกหัด ประเภทการจำลอง ประเภทเกม ประเภทแบบทดสอบซึ่งในแต่ละประเภทก็มีจุดมุ่งหมายในการให้ความรู้แก่ผู้เรียนแต่วิธีการที่แตกต่างกันไป ข้อดีของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนคือช่วยลดความแตกต่างระหว่างผู้เรียน เช่นผู้ที่มีผลการเรียนต่ำก็สามารถชดเชยโดยการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ และสำหรับผู้มีผลการเรียนสูงก็สามารถเรียนเสริมบทเรียนหรือเรียนล่วงหน้าก่อนที่ผู้สอนจะทำการสอนก็ได้ การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษา คือการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในกิจกรรมด้านการศึกษา จะเห็นได้ว่าเป็นประโยชน์มีความสำคัญในหลายๆ ด้านอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริการงานด้านต่างๆ เช่น การบริหารงานด้านการศึกษาประกอบด้วยครู ผู้เรียน และเจ้าหน้าที่ การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ด้านการจัดการเรียนการสอนซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนและพัฒนาระบบสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ด้านคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือการใช้คอมพิวเตอร์ในการสอน การฝึกหัดการแก้ปัญหาโจทย์วิชาต่างๆ เป็นต้น

2.3 พฤติกรรม

2.3.1 ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542 : 1-3) กล่าวพฤติกรรม (Behavior) เป็นคำที่นักจิตวิทยานำมาใช้เรียกการกระทำของมนุษย์ที่แสดงออกทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ (Mentally and Physically) พฤติกรรมของมนุษย์มีความซับซ้อน เนื่องจากพฤติกรรมส่วนหนึ่งเป็นพฤติกรรมทางจิตยากที่จะเข้าใจได้ “จิตมนุษย์นั้นไซ้ร้ยากแท้ยังถึง” แต่อย่างไรก็ตามนักจิตวิทยาได้อธิบายความหมายและลักษณะของพฤติกรรมไว้เพื่อความเข้าใจซึ่งจะนำไปสู่การวิเคราะห์พฤติกรรมได้

1. พฤติกรรม คือ การกระทำทุกอย่างของมนุษย์เริ่มต้นตั้งแต่เกิดจนตายเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทางร่างกาย เช่น การเดิน การกิน การแสดงท่าทาง และการพูด เป็นต้น
2. พฤติกรรมทุกพฤติกรรมต้องมีสาเหตุ และสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมนั้นสามารถวิเคราะห์ได้ด้วยหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สาเหตุเดียวกันอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เหมือนกันหรือต่างกันได้ เช่น พฤติกรรมแสดงอาการโกรธของบุคคลอาจแตกต่างกันไป บางคนแสดงความเกรี้ยวกราด ด่าทอ แต่บางคนอาจจะแสดงอาการเยียบเฉย เป็นต้น

4. พฤติกรรมประเภทเดียวกันอาจเกิดมาจากสาเหตุเดียวกันหรือต่างกันได้ เช่น การแสดงอาการร้องไห้ อาจเกิดมาจากความเสียใจหรือดีใจก็ได้

ประสิทธิ์ ทองอ่อน (2542 : 4-6) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำ การแสดงอาการหรืออากัปกริยา (Organism) ทั้งในส่วนของเจ้าของพฤติกรรมเองเท่านั้นที่รู้ได้ และในส่วนของบุคคลอื่นที่อยู่ในวิสัยที่จะรู้ได้ จึงทำให้มีการนำแนกพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท โดยใช้ “เกณฑ์” จำแนกคือ “ผู้รู้พฤติกรรม” ดังนี้

1. พฤติกรรมภายใน คือ พฤติกรรมที่เจ้าของพฤติกรรมเท่านั้นที่รู้ได้ บุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของพฤติกรรมไม่สามารถที่จะรับรู้ได้โดยตรงถ้าไม่แสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอกบุคคลอื่นจะรู้พฤติกรรมภายในของบุคคลหนึ่งได้ก็โดยการสันนิษฐานหรือคาดเดาเองเท่านั้น แต่ถ้าหากมีพฤติกรรมภายนอกปรากฏออกมาก็จะทำให้บุคคลอื่นมี “ข้อมูล” ประกอบการสันนิษฐานถึงพฤติกรรมภายในนั้นเป็นกระบวนการทำงานของสมอง ซึ่งหมายถึงชิ้นการทำงานของสมองในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย เช่น การคิด การตัดสินใจ ค่านิยม และแรงบันดาลใจ เป็นต้น กิลฟอร์ด (Guilford) นักจิตวิทยาซึ่งศึกษาเรื่องสติปัญญาอธิบายว่า “สมองมีการทำงานประมาณ 150 รูปแบบ” ซึ่งหมายความว่ารูปแบบหนึ่งจะทำงานก็เรื่องก็ครั้งก็ได้

2. พฤติกรรมภายนอก คือ พฤติกรรมที่บุคคลอื่นนอกเหนือจากเจ้าของพฤติกรรมสามารถที่จะรู้ได้ และบางพฤติกรรมเจ้าของพฤติกรรมเองก็ยังไม่รู้ด้วยซ้ำไป ซึ่งพฤติกรรมภายนอกนั้นบุคคลอื่นจะรู้ได้ก็ต้องอาศัย “การสังเกต” ไม่ว่าจะใช้ประสาทสัมผัสโดยตรงหรือใช้เครื่องมือช่วยในการสังเกตเพื่อให้ได้ข้อมูล จึงจำแนกพฤติกรรมภายนอกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) พฤติกรรมโมลาร์ คือ พฤติกรรมที่บุคคลอื่นสามารถสังเกตได้ การสังเกตนั้น เรามักจะคิดว่าใช้ “ตา” ในการสังเกตเพียงอย่างเดียวเนื่องจากตารับรู้ และมีความหมายต่อกระบวนการคิดมากกว่าประสาทสัมผัสอื่นแต่ที่จริงแล้วประสาทสัมผัสได้ถึง 7 ด้านในการสังเกต คือ ตา (ดู) หู (ฟัง) จมูก (ดม) ลิ้น (ลิ้มรส) ผิวกาย (สัมผัสทางผิวหนัง) อวัยวะในช่องหูประสานกับตา (ทรงตัว) และกล้ามเนื้อ เอ็น เนื้อเยื่อและข้อต่อ (รับความรู้สึกจากภายในร่างกาย) ซึ่งถ้าพิจารณาถึงการใช้ประสาทสัมผัสแต่ละด้านในการสังเกตพฤติกรรมแล้ว จะพบว่าอาจใช้สังเกตผลของพฤติกรรม(หรืออาจจะเป็น “ร่องรอย” ของพฤติกรรม)หรืออาจใช้สังเกตพฤติกรรมของตนเองที่ได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมของผู้อื่นก็ได้ ซึ่งล้วนจะนำไปสู่ความรู้และเข้าใจพฤติกรรมโมลาร์ของเจ้าของพฤติกรรมได้ทั้งสิ้นตัวอย่างของพฤติกรรมโมลาร์ เช่น ภูเขาเล่นฟุตบอลคล่องแคล่ว ไอรดาพูดจาไพเราะ ผนังนิชาตัวร้อนมากน่าจะจะมีไข้ โชเฟอร์รถโดยสารคันนี้ขับรถไม่นิ่มนวนลั่นไม่สบาย นักฟุตบอลคนนี้แข็งแรงปะทะกันที่เราต้านไม่อยู่ เป็นต้น

2) พฤติกรรมโมเลกุล คือ พฤติกรรมที่บุคคลอื่นต้องใช้ “เครื่องมือ” เพื่อช่วยในการสังเกต อันจะทำให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำ เช่น การเต้นของหัวใจ คลื่นสมอง ความดันของโลหิต กระแสไฟฟ้าใต้ผิวหนัง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และคะแนนจากแบบทดสอบ (Test) ก็น่าจะอนุมานให้อยู่ในประเภทนี้ด้วยแม้ว่าจะมิได้เป็นการวัดทางสรีระก็ตาม บุคคลที่นอนฝัน สามารถวัดคลื่นสมองได้ด้วย“EEG”หรือสังเกตการเคลื่อนไหวของตาได้ในหนึ่งตาได้ คือ“REM”เมื่อสภาพของจิตใจตื้นหวั่นไหว เช่น เห็นคนน่ารักหรือถูกจับโกหกได้ กระแสไฟฟ้าใต้ผิวหนังจะปั่นป่วนวัดได้“GSR”จะเห็นได้ว่าการใช้ข้อมูลประเภทพฤติกรรมโมเลกุลนี้ช่วยให้การสันนิษฐานถึงพฤติกรรมภายในได้ดียิ่งขึ้นพฤติกรรมภายในและภายนอกมักจะมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ไม่ยุ่งยากต่อการสังเกต เพราะมักจะมีความกลมกลืนกันหาได้แยกเป็นส่วนๆ แม้บุคคลที่แสดงออกตรงข้ามกับที่ตนเองคิด ก็คิดว่าเขามีพฤติกรรมภายในและภายนอกความสัมพันธ์กัน (ในทางลบ) ซึ่งไม่นานผู้ที่สังเกตพฤติกรรมก็เข้าใจบุคคลประเภท“ปากอย่างใจอย่าง”ได้คงเนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกที่ทำให้คนจำนวนมากชอบอธิบายว่า “พฤติกรรม คือ การแสดงออก”ซึ่งถ้าพิจารณาคำว่า“แสดงออกจะมีความหมายเพียงแค่ว่า“พฤติกรรมภายนอก”เท่านั้น

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ การแสดงออก หรือตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถวัดได้ไม่ว่าจะเป็นการแสดงหรือการตอบสนองนั้นจะเกิดขึ้นภายใน หรือภายนอกร่างกาย

2.3.2 รูปแบบของพฤติกรรม

ถวิล ธาราโภชน (2545 : 4-5) การค้นหาความรู้ทางจิตวิทยาของกลุ่มพฤติกรรมนิยมที่มีนักจิตวิทยา ชื่อ วัตสัน (Watson) ได้ศึกษาทำความเข้าใจคนโดยมุ่งศึกษาที่พฤติกรรมและเน้นการสังเกตที่พฤติกรรมภายนอกของอินทรีย์ภายใต้สภาพแวดล้อมต่างๆ นั้นหมายความว่าสิ่งที่เราจะบอกใครเป็นอย่างไรมีความหมายถึงบอกจากพฤติกรรมของคนคนนั้น และที่เห็นพฤติกรรมเป็นอย่างนั้นก็เพราะอินทรีย์ถูกกระตุ้นนั้นว่า“สิ่งเร้า”และพฤติกรรมที่แสดงออกเรียกว่า“การตอบสนอง”

ภาพที่ 2.1 รูปแบบของพฤติกรรม

จากรูปแบบของพฤติกรรม S แทน สิ่งเร้า, O แทน อินทรีย์ และ R แทน การตอบสนอง อธิบายแต่ละองค์ประกอบได้ดังนี้

1. สิ่งเร้า (Stimulus=S) หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพล หรือมีผลกระทบต่ออินทรีย์แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1.1 สิ่งเร้าภายนอก หมายถึง สิ่งเร้าที่อยู่ภายนอกตัวคน ไม่เป็นรูปธรรมและนามธรรมซึ่งจะกระตุ้นอินทรีย์แสดงพฤติกรรม เช่น เพื่อนเรา รูปภาพ แสง การชมเชย เป็นต้น

1.2 สิ่งเร้าภายใน หมายถึง การทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายของมนุษย์ ซึ่งจะกระตุ้นอินทรีย์ ทำให้รู้สึกทิว รู้สึกกระหาย เหนื่อยล้า รู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น

2. อินทรีย์ (Organism=O) มีความหมายว่าสิ่งที่มีชีวิต ซึ่งหมายถึงมนุษย์และสัตว์ แม้ว่าเราจะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ แต่การศึกษาสัตว์อื่นๆ จะทำให้เข้าใจลักษณะโดยทั่วไปของชีวิตดียิ่งขึ้น โดยใช้สัตว์มาทำการทดลอง ซึ่งบางสถานการณ์ไม่สามารถทดลองกับมนุษย์ได้

3. ตอบสนอง (Response=R) หมายถึง พฤติกรรมที่อินทรีย์แสดงออกมากการยับเป็นการตอบสนอง(มีการชมเชยเป็นสิ่งเร้า) การนอนหลับเป็นการตอบสนอง(มีอาการเหนื่อยล้าเป็นสิ่งเร้า) การชื่อน้ำหอมเป็นการตอบสนอง การเล่นเทนนิสการตอบสนอง เป็นต้น

2.3.3 วิธีการศึกษาพฤติกรรม

ประสิทธิ์ ทองอ่อน (2542 : 7-9) ได้กล่าวถึงวิธีการศึกษาพฤติกรรม คือ วิธีการที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสวงหา "ความรู้" ต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมซึ่งวิชาใดที่มีความเป็นศาสตร์นั้นล้วนแล้วแต่นำมาใช้คือนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแสวงหาความรู้ทั้งสิ้น วิธีการนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ กำหนดปัญหา ตั้งสมมติฐาน รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลตามขั้นตอนดังกล่าวนี้เป็นแนวทางสำหรับวิธีการศึกษาพฤติกรรมทุกๆ วิธี แม้ว่าแต่ละวิธีการจะมีรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกันก็ตาม วิธีการศึกษาพฤติกรรมที่สำคัญกระทำได้ 4 วิธีตามลักษณะของพฤติกรรมที่ศึกษา ดังนี้

1. ทดลอง (Experimental Method) เป็นการศึกษาพฤติกรรมในทางจิตวิทยาที่มีความเป็นวิทยาศาสตร์สูงมากมุ่งศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างเหตุการณ์สองเหตุการณ์ เหตุการณ์ที่เป็นเหตุเรียกว่า ตัวแปรอิสระ ส่วนเหตุการณ์ที่เป็นที่ผลเรียกว่าตัวแปรตามการปฏิบัติของผู้ทดลองต่อตัวแปรอิสระเรียกว่าการจักรกระทำทดลองครั้งหนึ่งๆ จะต้องมิตัวแปรตั้งแต่สองตัวแปรขึ้นไป แต่การทดลองก็มีข้อจำกัดอยู่มาก เพราะการควบคุมตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งนั้น อาจจะมีปัจจัยอื่นๆ ที่เข้ามาแทรกแซงจนเกิดความล้มเหลวได้ ในการทดลองส่วนใหญ่ มักมีการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลอง คีต กลุ่มที่ผู้ทดลองจักรกระทำตัวแปร กลุ่มควบคุมคือ กลุ่มที่ผู้ทดลองมิได้จักรกระทำกับตัวแปร

2. สสำรวจ (Survey Method) เป็นการศึกษาในเชิงวิทยาศาสตร์เช่นกัน แม้จะไม่เข้มข้นวิธีการนี้ ตัวแปรเหมือนการทดลอง แต่ความสัมพันธ์ศึกษาระหว่างตัวแปรจะเป็นเหตุผลกันไม่ได้และผู้ศึกษาไม่มีการจักรกระทำต่อตัวแปรกระทำเพียงแค่ศึกษาตัวแปรอย่างมีระบบในสถานการณ์ที่พบ การสำรวจจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีทั้งความเชื่อถือได้และความตรง รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่ม ตัวอย่าง ด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร

3. คลินิก (Clinical Method) เป็นการศึกษาพฤติกรรมแบบลึกรายใดรายหนึ่ง โดยใช้เครื่องมือหลายๆ อย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลหลายด้าน และใช้ระยะเวลาาน ทำให้ทราบสาเหตุของพฤติกรรมบุคคลนั้น ตลอดจนได้ข้อมูลความรู้ใหม่ๆ ที่จะนำไปใช้กับกรณีอื่นด้วย ทำนองเดียวกับแพทย์รักษาคนไข้รายใดรายหนึ่งนั่นเอง การศึกษาบุคคลเป็นรายกรณีก็คือวิธีการทางคลินิกวิธีหนึ่ง

4. สังเกตอย่างมีระบบ (Systematic Observation) พฤติกรรมจำนวนมากจำเป็นต้องศึกษาในสถานการณ์ปกติที่พฤติกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้น โดยการเฝ้าสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเรียกว่า การสังเกตอย่างมีระบบ วิธีการนี้ต้องนิยามพฤติกรรมที่จะสังเกตให้ชัดเจนและวัดได้ เรียกว่า นิยามปฏิบัติการ (Operational Definition) รวมทั้งจะต้องทำการสังเกตโดยมิให้กลุ่มตัวอย่างรู้ตัวด้วย

2.4 พฤติกรรมในการเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยหลายท่านได้ใช้ชื่อตัวแปรที่เขียนต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน คือ นิสัยในการเรียน พฤติกรรมทางการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ ลักษณะนิสัยด้านความกระตือรือร้น นิสัยทางการเรียน ความสนใจต่อการเรียน และลักษณะนิสัยทางการเรียน ในที่นี้ผู้วิจัยขอใช้ชื่อตัวแปรว่า “พฤติกรรมในการเรียน” โดยมีผู้ให้ความหมายของตัวแปรนี้ไว้ดังนี้

วัลลภา จันทรเพ็ญ (2527 : 18) ได้สรุปคำจำกัดความของนิสัยในการเรียนไว้ว่า “นิสัยในการเรียน” หมายถึง แบบแผนของการปฏิบัติในการเรียนที่แต่ละบุคคลประพฤติปฏิบัติจนกลายเป็นนิสัย โดยที่การปฏิบัตินั้นส่วนหนึ่งมาจากทักษะในการเรียน และเทคนิคในการเรียน ซึ่งเทคนิคในการเรียนนั้นหมายถึง กระบวนการ วิธีการต่างๆ ที่จะนำมาใช้เกิดประโยชน์ต่อผลการเรียน ได้แก่ วิธีการศึกษาค้นคว้า กระบวนการแก้ปัญหา ส่วนเทคนิคในการเรียน หมายถึง การนำเอาความสามารถพิเศษ หรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผลการเรียน อันได้แก่ วิธีการอ่าน การจดและการทำบันทึกย่อ การสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุประสงค์ต่างๆในการเรียน

สุนิสา ละวรรณวงษ์ (2543 : 188) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน เป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ทางการเรียน ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และได้รับการปฏิบัติหรือฝึกฝนเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียน การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและการใช้เวลาในการเรียนอย่างถูกต้องเหมาะสมในส่วนของ การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรนี้ ดังนี้

สุนิสา ละวรรณวงษ์ (2543 : 131) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กลุ่มสถาบันราชภัฏ เขตภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักศึกษา กลุ่มสถาบันราชภัฏ เขตภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 728 คน ผลการวิจัยพบว่านิสัยในการเรียน เป็นตัวแปรที่มีสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วรรณิ อึ้งสิทธิพูนพร (2544 : 70) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2542 จำนวน 225 คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า นิสัยทางการเรียน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนนิสิต คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมธี ธรรมวัฒนา (2544 : 67) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยใน ครั้งนี้ คือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 207 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา นักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยี สถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาณุวัชร ปุระณะศิริ (2546 : 86) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการ เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยใน ครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์1(ช 0255) ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 345 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะ นิสัยด้านความกระตือรือร้น เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สายฝน คำชาย (2546 : 69-72) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล สังกัด เทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 304 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจต่อการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

วันทนา กิติทรัพย์กาญจนา (2546 : 66) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร ใน โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จังหวัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 460 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะนิสัยทางการเรียน เป็นตัวแปรที่มี ความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปิยพร แสงนวล (2547 : 46) ได้ทำการวิจัย เรื่องตัวแปรที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแผนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์โครงสร้าง 2 ปีการศึกษา 2546 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 271 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางการ เรียนของนักเรียน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาเคมี ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่ผู้วิจัยนำเสนอมาจะเห็นว่าพฤติกรรมในการเรียน ที่ประพฤติปฏิบัติประจำจนเป็นนิสัย เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาพฤติกรรมในการเรียนด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ ความมีวินัยในตนเอง การเตรียมตัวก่อนเรียน การเข้าเรียนในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การทบทวนบทเรียน การเตรียมตัวสอบ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต

2.4.1 ด้านความมีวินัยในตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับด้านความมีวินัยในตนเอง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยหลายท่านได้ให้แนวคิดต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน คือ ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลไม่กระทำการใดๆ อันจะเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากต่อตนเองในอนาคต บุคคลที่มีวินัยแห่งตนนั้นจะเป็นบุคคลที่รู้จักการบังคับใจตนเองตั้งใจและไม่คิดเอาเปรียบเมื่อทำงานเป็นหมู่คณะสามารถรักษาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันให้อยู่ในระดับที่ดีรู้จักดำเนินการอย่างได้ผลแก่ส่วนรวมรู้จักควบคุมตนเองให้เป็นไปตามความต้องการ และรู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่

อนุชิต สงแพง (2530 : 12) ได้ให้ความหมายของวินัยในตนเอง คือ ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่กระทำการใดๆ อันเป็นผลทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนในอนาคต และต้องเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและผู้อื่น โดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคมไม่ขัดต่อสิทธิหรือละเมิดสิทธิของผู้อื่น

ขวัญใจ บุญฤทธิ์ (2535 : 46) ได้ให้ความหมายของวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถที่จะกำหนดบุคลิก ของตนให้อยู่ในเกณฑ์ของสังคม โดยมีเป้าหมายที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้ ประสพผลสำเร็จ และปฏิบัติตนให้เป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม โดยเกิดจากอำนาจภายในตัวบุคคลและอำนาจที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือยอมรับคุณค่าอันใดอันหนึ่ง โดยมีเป้าหมายที่จะก่อให้เกิดความความเจริญแก่ตนเองและสังคม ทั้งนี้ต้องไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น

ดวงเดือน พันธุมาวิน (2527 : 44) ได้ให้ความหมายของวินัยในตนเองว่า ความสามารถของบุคคล ในการที่จะให้รางวัลในตนเองเมื่อตนทำดี และลงโทษตัวเองเมื่อทำชั่วซึ่งเป็นความสามารถในการควบคุมตนเอง หรือความสามารถที่จะยับยั้งเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งนักวิจัยวิทยาได้เรียกชื่อต่างๆกันไป ได้แก่ มโนธรรม หรือความรู้สึกผิดชอบชั่วดี (Conscious) พลังอีโก (Ego-Strength) การควบคุมของอีโก (Ego-Control) การควบคุมตนเอง การจัดระเบียบตน (Self-Regulation) การมีวินัยในตนเองนี้ เป็นการแสดงความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) และความเป็นเอกเทศทางจริยธรรม (Moral Independence) ซึ่งลักษณะที่กล่าวนี้แสดงถึงการบรรลุวุฒิภาวะทางจิตใจของ

บุคคล เป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง และมีลักษณะมุ่งอนาคตจะช่วยป้องกันบุคคลนั้นมิให้ทำความชั่ว เพราะกลัวผลแห่งกระทำ

ประเภทของวินัย

หลักสำคัญของวินัยมิไว้เพื่อควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมนั้นๆ ให้อยู่ในกรอบปฏิบัติเดียวกัน ด้วยเหตุที่แต่ละคนต่างมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสภาวะแวดล้อมลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนความเชื่อค่านิยมต่างๆ จึงเป็นสาเหตุหลักที่ส่งผลให้สมาชิกในสังคมแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการมาอยู่ร่วมกันจึงอาจทำให้เกิดการกระทำความพึงพอใจของตนเอง (ณรงค์ เส็งประสา. 2538 : 131) ฉะนั้นการมีแนวทางปฏิบัติเดียวกันจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญ ในการรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยภายในสังคม จากงานวิจัยของสุรพงษ์ ชูเดช (2542:34) ได้แบ่งประเภทของวินัยออกเป็น 4 ประเภท คือ

- 1) วินัยในตนเอง
- 2) วินัยในห้องเรียน.
- 3) วินัยในโรงเรียน
- 4) วินัยทางสังคม

แต่โดยส่วนใหญ่ แล้ว การแบ่งประเภทของวินัยโดยใช้เกณฑ์แหล่งที่มาของอำนาจที่ใช้ในการควบคุมพฤติกรรม สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2537 : 4) ได้ให้รายละเอียดไว้ ดังนี้

1. วินัยภายนอก หรือ ส่วนรวม หรือวินัยสำหรับหมู่คณะ (External Authority Discipline) หมายถึง วินัยที่ออกมาจากอำนาจภายนอก เพื่อบังคับให้บุคคลทุกคนในสังคมปฏิบัติตามเพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นการที่บุคคลใดประพฤติปฏิบัติตามก็ด้วยความเกรงกลัวอำนาจหรือการลงโทษ จึงเป็นการปฏิบัติตามที่บุคคลอยู่ในภาวะจำยอมจากการถูกควบคุม เพื่อป้องกันมิให้เกิดการไม่ปฏิบัติตามวินัยซึ่งถูกกำหนด แต่ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่แล้ว วินัยประเภทนี้จะตั้งกฎเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติไว้เป็นกลาง ๆ ดังนั้นทุกคนจึงสามารถประพฤติปฏิบัติตามได้

2. วินัยในตนเอง (Self-Discipline) หมายถึง แนวทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติเพื่อบังคับตนเอง ให้ปฏิบัติตาม ทั้งนี้เกิดจากความสมัครใจโดยมิได้ถูกบังคับ ควบคุมจากอำนาจภายนอกแต่อย่างใด และข้อปฏิบัติดังกล่าวจะต้องไม่ขัดข้องต่อกฎระเบียบของสังคม ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายหลักคือ การเกิดความสงบสุขภายในสังคม

2.1 วินัยในทางบวกหรือวินัยในทางปฏิฐาน (Positive Discipline) หมายถึง มาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดที่สร้างทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงานให้เกิดขึ้นในบุคลากร อันให้เหตุให้บุคลากรปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับด้วยความเต็มใจ ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการทางบวก (Positive Motivation)

2.2 วินัยในทางลบหรือวินัยในทางนิเสธ (Negative Discipline) หมายถึง การใช้มาตรการลงโทษ หรือขู่ว่าจะลงโทษ เพื่อบังคับให้บุคลากรปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่างๆ จากลักษณะของการแบ่งประเภทของวินัยออกเป็น วินัยในทางบวกและวินัยในทางลบดังกล่าวข้างต้นพระธรรมปิฎกได้

เอกส... ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรียบเทียบลักษณะของวินัยทั้ง 2 ประเภท โดยได้ให้รายละเอียดไว้ดังนี้ (พระธรรมปิฎก.2538:7-8) โดยทั่วไปวินัยจะถูกเข้าใจกันในความหมายในเชิงลบ กล่าวคือ เป็นเครื่องบังคับควบคุม การเข้าใจ เช่นนี้ ถือได้ว่าเป็นความหมายของผู้ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาทั้งที่โดยความเป็นจริงที่ถูกต้อง ความหมายของวินัย สมควรที่จะได้รับความเข้าใจในเชิงบวก กล่าวคือ เป็นการจัดสรรโอกาสให้ชีวิต และสังคมดำเนินไปโดยสะดวกคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นโอกาสแก่การพัฒนามนุษย์ดังนั้น การส่งเสริมให้สมาชิกทุกๆ คนในสังคมมีความสามารถที่กำกับพฤติกรรมของตนเองให้สอดคล้องกับระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม ถึงแม้จะไม่มีอำนาจจากภายนอกมาควบคุมก็ตาม หรือที่เรียกว่า วินัยในตนเอง แต่กระนั้นวินัยทั้ง 2 ประเภท ก็คือความสัมพันธ์กันกล่าวคือ วินัยภายนอกเป็นสิ่งจำเป็นในกรณีที่ต้องการปลูกฝังลักษณะความมีวินัยในตนเองโดยรวดเร็ว อาจเป็นไปได้ในลักษณะการออกกฎหมาย ข้อบังคับ คำสั่งต่างๆ ให้บุคคลปฏิบัติตาม โดยส่วนใหญ่วินัยภายนอกจะกระทำกับเด็กและเยาวชนที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะอย่างเพียงพอต่อการมีวินัย หรือกระทำในกรณีเกิดวิกฤติการณ์ทางวินัย ส่วนวินัยในเป็นผลสืบเนื่องจากวินัยภายนอก กล่าวคือ หากสร้างวินัยประเภทนี้จะใช้เวลาระยะยาว ซึ่งส่วนมากจะเกิดกับบุคคลในวัยผู้ใหญ่ แต่เมื่อวินัยภายในเกิดขึ้นจะติดตัวบุคคลผู้นั้นไปตลอดตั้งนั้น วินัยภายในจึงเป็นวินัยที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องให้เกิดขึ้นมากที่สุดสำหรับกลุ่มคนในสังคม

คุณค่าและประโยชน์ของความมีวินัยในตนเอง

จากอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทำให้แต่ละประเทศต่างหันมาตระหนักถึงคุณภาพของประชากรของตน อันเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากในศตวรรษนี้ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง หรือสิ่งแวดล้อม ตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ โดยเงื่อนไขที่สำคัญอันจะมุ่งสู่ความสำเร็จคือ ความมีวินัยของประชากรในชาติ โดยเฉพาะความมีวินัยในตนเองหรือสามารถในการควบคุมตนเองซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรมที่มีคุณธรรมและจริยธรรมทุกประเภทของพลเมืองที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมถึงรายละเอียดที่มีผู้เคยได้ให้ไว้เกี่ยวกับคุณค่าและประโยชน์ของความมีวินัยในตนเองดังต่อไปนี้

วิวัฒน์ อัสวานิชย์ (อ้างใน สถิตาพร คำสวด. 2546 : 44) ได้กล่าวว่า การฝึกวินัยในตนเอง ผู้ที่กระทำการฝึกต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กเป็นอย่างดี และจะต้องเป็นผู้ที่ใช้เหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์ซึ่งถ้าเด็กเป็นผู้มีวินัยในตนเองแล้วจะก่อให้เกิดผลดีแก่ตัวของเด็กเองโดยคุณค่าและประโยชน์ของความมีวินัยในตนเองสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. วินัยทำให้ผู้ที่รักษาวินัยเป็นคนดีขึ้น เป็นเครื่องป้องกันความเสื่อมเสีย
2. วินัยเป็นเครื่องวัดความดีของคน ใครจะเป็นคนดีหรือเลว จะดีมากหรือดีน้อยซึ่งจะไม่มีอุปสรรคอันใดที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือวัดได้แม่นยำเท่ากับการสังเกตวินัยของผู้นั้น ผู้ใดเคร่งครัดในความมีวินัยในตนเองจะสามารถสรุปได้ว่าบุคคลนั้นคือ คนดี
3. วินัยเป็นเครื่องหมายแสดงความแตกต่างระหว่างบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรียา ชัยนิยม (2542 : 17) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับวินัยในตนเองได้ว่า จุดมุ่งหมายของการฝึกวินัยในปัจจุบันจะมีได้มุ่งแต่เพียงการให้ผู้ที่ถูกฝึกปฏิบัติตามระเบียบหรือแนวทางที่วางไว้เท่านั้น หากแต่ควรมุ่งให้ผู้ที่ถูกฝึกได้มีการพัฒนาการในการควบคุมตนเอง ด้วยเหตุที่การฝึกวินัยดังกล่าว จะเป็นการช่วยให้ผู้ที่ถูกฝึกได้กระทำการต่างๆ โดยคำนึงถึงทั้งตนเองและผู้อื่น นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ถูกฝึก ดังที่ ธิติมา จักรเพชร (2544 : 21) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับคุณค่าและประโยชน์ของควมมีวินัยในตนเอง ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้ผู้ที่ถูกฝึกวินัยมีพฤติกรรมที่เป็นระเบียบเรียบร้อย
2. ช่วยให้ผู้ที่ถูกฝึกวินัยมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง
3. ช่วยสร้างความสามัคคีปรองดองให้ เกิดขึ้นในหมู่คณะ
4. ช่วยส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าให้ตนเอง
5. ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในการเรียนการ

สอน

6. ช่วยส่งเสริมหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย

สมจิตต์ สุวรรณวงศ์ (2542 : 42-43) ได้กล่าวถึงควมมีวินัยในตนเองว่าเป็นพื้นฐานของความรับผิดชอบ การเคารพสิทธิของผู้อื่น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การรอคอย การแก้ปัญหาของส่วนรวม ความสามารถควบคุมตนเองให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องโดยใช้หลักของเหตุผล และคำนึงถึงประโยชน์ของสังคมโดยไม่ต้องมีผู้ใดมาคอยควบคุมบีบบังคับ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่เอื้อต่อความสำเร็จของบุคคลและส่วนรวม จึงควรส่งเสริมควมมีวินัยในตนเองอย่างถูกต้องตั้งแต่ปฐมวัย นอกจากนี้การส่งเสริมควมมีวินัยในตนเองจะช่วยให้มีความสามารถดังต่อไปนี้

1. ด้านสติปัญญา ช่วยให้ผู้รู้จักคิดใช้เหตุผล ตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง
2. ด้านสังคม อารมณ์จิตใจ ช่วยให้กล้าคิดและกล้าแสดงออกมีความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความเอื้อเฟื้อ รู้จักแบ่งปันและรู้จักแบ่งปันและรู้จักการรอคอยจากคุณค่าและประโยชน์ของการมีวินัยในตนเอง ดังที่มีผู้ได้ให้รายละเอียดไว้ดังข้างต้นนั้น สามารถสรุปถึงคุณประโยชน์ดังนี้

สถิตาพร คำสวด (2546 : 46) การอยู่ร่วมกันระหว่างบุคคลต่างๆ ในสังคม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยบุคคลจำนวนมากซึ่งต่างก็มีพื้นฐานหรือภูมิหลังที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษา ความรู้ลักษณะทางจิตใจ อีกทั้งการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ ที่เป็นแนวทางในการดำรงชีวิต ซึ่งการอาศัยอยู่ในสังคมร่วมกันนั้น การประพฤติอย่างมีอิสระเสรีตามความพึงพอใจของตนย่อมจะเป็นไปไม่ได้ เพราะความสับสนวุ่นวายจะเกิดขึ้นในสังคมอย่างไม่มีวันหยุดหย่อน ด้วยเหตุนี้เพื่อธำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของบุคคลโดยส่วนรวมในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขจำต้องมีการกำหนดแบบแผนแนวทางปฏิบัติเพื่อควบคุมพฤติกรรมของบุคคล แต่ละคนในสังคมให้ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือเป็นความสำคัญและประโยชน์ของวินัย ซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องกำหนดทิศทางให้กับสมาชิกในสังคมได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อให้พฤติกรรมเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยเฉพาะ

วินัยในตนเอง ซึ่งวินัยที่เกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละบุคคล ทั้งการเกิดวินัยในตนเองที่ดีจำเป็นอย่างยิ่งที่
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องเกิดจากแรงผลักดันภายในของบุคคลเพราะหากบุคคลมีวินัยในตนเองบุคคลผู้นั้นจะแสดงพฤติกรรมด้วยความมีเหตุมีผลมีความอดทน สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ มีความเชื่อมั่นในการกระทำความดี ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมและหมู่คณะ อีกทั้งเป็นผู้ที่มีความสามารถพึ่งพาตนเองได้ ตลอดจนสามารถทำให้ตนเองดำรงชีวิต ได้อย่างมีความสุขและยังเป็นองค์ประกอบหลักในการพัฒนาสังคมให้ดียิ่งขึ้น และเป้าหมายหลักในการสร้างวินัยในตนเอง ควรจะต้องปลูกฝังในเด็กและเยาวชน เพราะเป็นผู้ที่ยังไม่มีแบบแผนของพฤติกรรมออกมา ในลักษณะซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม และจะไม่มีพฤติกรรมขัดแย้งในตนเองและพฤติกรรมนั้นๆ จะเป็นแบบแผนเดียวกันไม่ว่าจะอยู่ต่อหน้าหรือลับหลังและพึงระลึกอยู่เสมอว่า การมุ่งให้การศึกษาแก่ประชาชนให้เป็นผู้ที่ถือพร้อมทั้งวิชาการและสุขภาพทั้งกายและใจอย่างสมบูรณ์ยังไม่เป็นการเพียงพอ หากควรมุ่งผลิตบุคลากรที่มีวินัยในตนเองรู้จักรับผิดชอบต่อทั้งตนเองและครอบครัวชุมชน ตลอดจนประเทศชาติด้วย

ธนิต แท่งทองคำ (2538 : 1) อธิบายไว้ว่าการสร้างวินัยในตนเองแก่เด็กจะเป็นการถ่ายทอดความรู้วิธีการดำเนินชีวิตตามวัฒนธรรมของสังคมของเขาเพื่อให้มีพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้คำนึงถึงตนเองและผู้อื่นด้วย เพื่อเขาจะได้มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น ซึ่งก็เป็นสิ่งที่เขาจะรู้สึกพอใจด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่าคุณค่าของวินัยช่วยให้กลุ่มคนหรือสังคมต่างๆ สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ไม่เบียดเบียนกัน และเจริญก้าวหน้าไปได้ดี เนื่องจากทุกคนกระทำในสิ่งที่สังคมยอมรับ เข้าใจผู้อื่นสำนึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงมีความรับผิดชอบเสียสละซึ่งช่วยให้การพัฒนาประเทศเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย

การพัฒนาความมีวินัยในตนเอง

การส่งเสริมและการพัฒนาความมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งจำเป็นเพราะเป็นการสร้างผู้มีจริยธรรมซึ่งมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ การพัฒนาความมีวินัยในตนเองจะต้องเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย ให้แรงจูงใจทางจริยธรรมแก่เด็ก ในวัยต่อมาการพัฒนาความมีวินัยในตนเองจะต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาบันต่างๆ ที่แวดล้อมในตัวเด็กจะต้องมีวิธีการกระตุ้นหรือพัฒนาที่เหมาะสมสถาบันในการพัฒนาความมีวินัยในตนเองแก่เด็กและเยาวชนในปัจจุบันได้แก่ ครอบครัว สถานศึกษา การศึกษา ศาสนา ฯลฯ ซึ่งบุคคลต่างๆ ในสถาบันเหล่านี้จะต้องร่วมมือและช่วยเหลือในการพัฒนาความมีวินัยในตนเองแก่เยาวชนไทย

2.4.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

2.4.2.1 เนื้อหาวิชา

ในการจัดการศึกษา หลักสูตรเป็นเป้าหมายที่จะเป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีผู้ให้ความหมายแตกต่างกัน ดังนี้

หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์หรือกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้เป็นวัตถุประสงค์ ด้านการศึกษา การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทั้งภายในภายนอกสังคม บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542 : 91)

หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงชนที่จัดให้ผู้เรียนได้รับ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมไปในแนวทางที่พึงปรารถนาทั้งพฤติกรรมความรู้ ความคิด ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และค่านิยมต่างๆ (สงบ ลักษณะ.2542:29-32)

หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่เรียน (Curriculum as Subjects and Subject Matter) เป็นการมองหลักสูตรว่าเป็นรายวิชาหรือเนื้อหาที่จัดเตรียมไว้ให้ผู้เรียนในระดับการศึกษา ต่างๆ (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2551 : [ออนไลน์])

ตามความหมายนี้ หลักสูตร คือ การวางแผนเตรียมการเพื่อการจัดการเรียนการสอน การวางแผนเตรียมการนี้จะครอบคลุมถึงทุกสิ่งที่จะเป็นวิถีทางไปสู่ผลลัพธ์คือ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่พึง ปรารถนา โดยทั่วไปหลักสูตรจะครอบคลุมถึงองค์ประกอบต่างๆ คือ

1. ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) ซึ่งนิยมเรียกว่า มาตรฐานคุณภาพ (Quality Standards) หรือที่เราคุ้นเคยว่าจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ขอบข่ายเนื้อหาวิชา (Content) ที่อาจเรียกว่าองค์ความรู้ (Body of Knowledge)
3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning Activities) ที่เราคุ้นเคยในชื่อแผนการ สอน หรือกระบวนการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดที่ครูจะคิดค้นกระบวนการที่ดีที่สุด (Best Practice) เพื่อรับประกันว่าผู้เรียนทุกคนจะบรรลุผลการเรียนรู้ได้ครบถ้วน

กำหนดให้จัดหลักสูตรการศึกษาในส่วนสาระหลักที่เป็นแกนกลางของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการศึกษาต่อ การดำรงชีวิต ความเป็นคนไทย และความเป็นพลเมืองดีของชาติ ให้สถานศึกษามี หน้าที่จัดทำสาระหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน และสังคม

1. แผนการใช้สื่อการเรียนการสอน (Learning Materials) แผนการวัดผลประเมินผล (Assessment) เพื่อแสดงหลักฐานการบรรลุผลการเรียนรู้ โดยหลักการที่เป็นสากล หลักสูตรที่แท้จริง คือ สิ่งที่ครูปฏิบัติในโรงเรียนในองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบนี้ ความเป็นหลักสูตรจะหยุดอยู่ที่การคิด การกำหนดเป็นแผนดำเนินงานใน 5 องค์ประกอบนี้ เมื่อใดที่ครูลงมือจัดการเรียนการสอนจะเรียกว่า การนำหลักสูตรไปใช้ (Implementation) ซึ่งมักตามมาด้วยการประเมินผลการใช้สูตร (Evaluation) เพื่อให้มีข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) สู่การปรับปรุงหลักสูตรใน 5 องค์ประกอบและ ปรับปรุงการนำหลักสูตรไปใช้

สรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นโครงการให้การศึกษา โดยประมวลประสบการณ์ต่างๆ ที่สถานศึกษา และครูผู้สอนจัดขึ้นไว้อย่างเป็นระบบ ตลอดจนการจัดหาปัจจัยและสภาพต่างๆ ที่จะเอื้ออำนวยให้ หลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมาย

เอกสารนี้เป็น 2.4.2.2 ความหมายของการเรียนการสอน(Instruction) นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนการสอนเป็นคำที่มีความหมายกว้างกว่าคำว่า การสอน (Teaching) มีผู้กล่าวว่าการเรียนการสอน หมายถึง ผลรวมของการสอนทั้งหลายทั้งปวง (All Teaching is Instruction) นั่นคือ การเรียนการสอน มีความหมายครอบคลุมถึงเหตุการณ์ทุกอย่างที่มีผลต่อการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น การใช้อุปกรณ์และสื่อต่างๆ ตลอดจน การสนทนา การอภิปราย และการศึกษานอกสถานที่ ฯลฯ ซึ่งสรุปได้ว่า กิจกรรมใดๆ ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ถือว่าเป็นการเรียนการสอนทั้งสิ้นจากความหมายที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ความหมายของการเรียนการสอน คือ การสอนอย่างครอบคลุมเนื้อหาด้วยวิธีการสอนต่างๆ โดยใช้สื่อการสอนนำมาประกอบ และรวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว และเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น

การสอนเป็นความเกี่ยวข้องอันใกล้ชิดระหว่างบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีวุฒิภาวะมากกว่ากับบุคคลที่มีวุฒิภาวะน้อยกว่า เพื่อให้การศึกษาแก่บุคคลที่มีวุฒิภาวะน้อยกว่า การสอนเป็นการส่งทอดความรู้จากบุคคลหนึ่งแก่อีกบุคคลหนึ่งในโรงเรียน การสอนเป็นการกระทำที่มีระบบของครูเพื่อช่วยให้เกิดความสะดวกแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน (ฉันทนา โหมดมณี. 2543 : 1)

สมบูรณ สวงนญาตี (2534 : 9-10) ได้กำหนดองค์ประกอบการเรียนการสอนที่สำคัญไว้ 7 ส่วน คือ

1. หลักสูตร
2. ครูผู้สอน
3. ผู้เรียน
4. วัตถุประสงค์ของการสอน
5. วิธีการสอน
6. สื่อการสอน
7. การประเมินผล

การเรียนการสอนจะบรรลุผลหรือมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการวางแผนจัดองค์ประกอบดังกล่าวให้สัมพันธ์กันอย่างมีระบบที่เชื่อถือได้ ซึ่งเรียกว่า การสอนเชิงระบบ

การสอนเชิงระบบ หมายถึง การสอนที่มีการวางแผนจัดองค์ประกอบต่างๆ ของการสอนให้สัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ของการสอนแต่ละหน่วยงานอย่างแท้จริง การสอนเชิงระบบ จะต้องมีการวางแผนเตรียมการล่วงหน้า เริ่มจากครูจะต้องเข้าใจหลักสูตร ทราบวัตถุประสงค์ของการสอน มีความรอบรู้ในเนื้อหาเป็นอย่างดีเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสม และใช้วิธีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เป็นการสอนที่นำเอาวิธีการเข้าสู่ระบบมาใช้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสอนที่มีลักษณะเป็นวิทยาศาสตร์นั่นเอง การสอนประกอบด้วยเนื้อหาที่สอน และกระบวนการสอน ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย ได้แก่ การเตรียมการสอน วัตถุประสงค์ของวิชา เอกสารประกอบการสอน ความสามารถในการสอนการจัดกิจกรรมการสอน การใช้สื่อการสอน การประเมินผลการสอน เป็นต้น การสอนจะดำเนินไปด้วยดี จะต้องคำนึงถึงการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ตัวป้อน คือ ผู้เรียน ผู้สอน เนื้อหาวิชา สื่อการสอนสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น
 2. กระบวนการ คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นการวางแผนการและเตรียมการสอนการจัดกิจกรรมการสอน และประเมิน
 3. ผลผลิต เป็นผลสมบูรณ์ของผู้เรียนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ปรารถนาของผู้เรียน
- Glasser (1962 : 1-30) ได้เสนอรูปแบบของการสอน ซึ่งเป็นที่ยอมรับและถูกนำไปอ้างอิง โดยนักการศึกษาหลายคน เป็นรูปแบบการสอนโดยทั่วๆ ไป ซึ่งองค์ประกอบ 5 ส่วน คือ

1. จุดประสงค์ของการสอน
2. การประเมินสถานะของผู้เรียนก่อนสอน
3. การจัดกระบวนการเรียนการสอน
4. การประเมินผลการเรียนการสอน
5. การหาข้อมูลย้อนกลับ

จากนิยามความหมายของรูปแบบการสอนของนักการศึกษาหลายท่าน ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว อาจสรุปได้ว่า การสอนเริ่มต้นด้วยการกำหนดจุดประสงค์ของการสอน แล้วตามด้วย การประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนก่อนทำการสอนจากนั้นจึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งนักการศึกษาแต่ละคนอาจกำหนดรายละเอียดไว้ต่างกัน และทำการประเมินผลการเรียนการสอนในตอนสุดท้ายซึ่งจะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบว่า การสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ถ้าพบว่าล้มเหลว ก็พิจารณาข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขตอนใดตอนหนึ่งหรือทั้งหมด

2.4.2.3 ลักษณะการสอนที่ดี

สุมานิน รุ่งเรืองธรรม (2526 : 3-5) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนที่ดีคือการให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยการกระทำด้วยตนเอง สอนให้เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามทุก ๆ ด้าน และมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจมีทักษะและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ให้ผู้เรียนรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมประชาธิปไตยเคารพนับถือและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เคารพในสิทธิหน้าที่และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ (2519 : 39) ได้เสนอบทบาทความเรียงการสอนแบบต่างๆ ในระดับอุดมศึกษา โดยอ้างอิงถึงลักษณะการสอนที่ดี ตามความคิดเห็นของผู้เรียน มีดังนี้

1. ให้คำอธิบายชัดเจนเป็นที่เข้าใจ
2. เข้าใจถึงความรู้สึกและปัญหาของนักศึกษา
3. มีความรู้ในวิชาที่สอน
4. เสนอบทเรียนเป็นไปตามลำดับขั้น
5. เตรียมการสอนดี
6. พุดตัง ฟังชัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่าย หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. สอนเร็ว หรือช้าตามความต้องการของชั้น

9. มีอารมณ์ขัน

10. เขียนกระดานชัดเจน

Grush and Constin (1975 : 64) ให้ความเห็นว่า ครูที่มีประสิทธิภาพควรเป็นครูที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผู้นำที่ขยันขันแข็ง กล่าวคือ มีความสามารถและกระตือรือร้นในการเรียนการสอน เป็นคนซื่อสัตย์สุจริตน่าไว้วางใจ รักษาสัญญาที่ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนชี้แจงวัตถุประสงค์และเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน สามารถควบคุมชั้นเรียนได้กระตุ้นให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ให้ความรู้แก่นักเรียนได้ทันต่อความรู้ใหม่ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตลอดจนเป็นคนอารมณ์ขันด้วย

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ดังนี้ ลักษณะการสอนที่ดี ควรที่จะยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และจะต้องสร้างความเจริญงอกงามให้แก่ ผู้เรียนทั้งทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาและครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจในตัวผู้เรียนและเปิดกว้างในทุกๆ ด้านอีกด้วย

2.4.2.4 การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นถ้าครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ก็ถือว่าเป็นการเรียนการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือมีประสิทธิภาน้อย

เริงเดช อุทเสน (2528 : 2) ได้เสนอความเห็นที่ว่า การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงสูด นั้นขึ้นอยู่กับตัวครูผู้สอน ซึ่งควรมีลักษณะดังนี้

1. ใช้กระบวนการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องพยายามรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล และจะต้องพยายามให้ผู้เรียนในห้องรู้จักกันด้วย

2. ใช้การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียน

3. เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นได้ ใช้อุปกรณ์และการสอนหลายๆ วิธี

4. ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบด้วยเวลา ขนาดของชั้นเรียน ความสามารถที่แตกต่างกันและภูมิหลังของผู้เรียน

5. มีความสุขกับการสอน

6. สอนทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่านและเขียนไปพร้อมๆ กับเนื้อหาวิชา

7. สนใจในวิชาที่สอนและชอบวิชาที่สอน

8. ต้องคำนึงเสมอว่า ความกลัว ความเย็นชา และความเป็นศัตรู เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ตรงกันข้ามความรู้สึกปลอดภัย การยอมรับและความสุขทำให้เกิดการเรียนรู้

9. เข้าใจวัตถุประสงค์ของการสอน และพยายามทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้

10. ผู้สอนพยายามส่งเสริมวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพสูงนั้นก็คือ การแสวงหาความรู้อย่างไม่รู้จัก

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ดังนี้ การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพหมายถึง การจัดการเรียนของครูผู้สอน ที่จัดการการสอนกับตัวผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออกทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยที่ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการสั่งสอนและรู้สึกสนุกกับการสอน จะทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความเข้าใจซึ่งกันและกันจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.4.2.5 องค์ประกอบเกี่ยวกับการเรียนการสอน

พัฒนา สัจจางค์ (2522 : 16-21) ได้กล่าวถึง การเรียนการสอนมีสิ่งที่จะต้องพิจารณาหลายประการ พอจะสรุปได้ดังนี้

1. ครูผู้สอนมีความสำคัญมาก ทักษะคติของผู้สอน อาชีพการงาน ซึ่งมีผลต่อความพอใจในการสอน นอกจากนี้การจูงใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการจะเรียนรู้ตลอดเวลา ก็เป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ตัวผู้สอนจะต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญ 3 อย่างคือ ความจริงใจ ความศรัทธาและความอดทน

2. ครูต้องคำนึงถึงภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนส่วนใหญ่ วัยและความต้องการของเขาด้วย

3. กระบวนการสอน ประกอบด้วยหลายขั้นตอน ดังนี้

3.1 ชั้นเตรียมการ ผู้สอนควรเตรียมการสอนเมื่อได้รับมอบหมายการสอนตลอดจนต้องเตรียมเอกสารและข่าวสารต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากผู้สอนมากที่สุด

3.2 ชั้นบรรยายหรือนำเสนอ การให้ข่าวสารซึ่งเป็นระยะที่สอง ของขบวนการสอนนี้อาจกระทำได้หลายวิธี การสอนจะเกิดประสิทธิภาพเต็มที่หากใช้วิธีการและเทคนิคต่างๆ หลากๆอย่าง ฉะนั้นผู้สอนควรมีประสบการณ์ และสามารถใช่วิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสมเพื่อให้บทเรียนง่ายขึ้น และมีคุณค่าต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

3.3 การสอบ การสอบที่ดีและเกิดประสิทธิผลย่อมทำให้ผู้เรียนนำไปปฏิบัติได้ ฉะนั้นการสอบนักเรียนก็เช่นเดียวกับการสอบครูผู้สอน ย่อมนำมาพิจารณาในขบวนการสอนได้เพื่อวัดความก้าวหน้าในการเรียนเป็นระยะๆ และเป็นการประเมินผลการสอนของครูไปด้วยว่ามีอุปสรรคหรือปัญหาในการสอนหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำผลไปปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นจากที่กล่าวพอสรุปองค์ประกอบได้ดังนี้ การเรียนการสอนของครูอาจารย์จะประสบผลสำเร็จได้ครูก็ต้องมีการเตรียมความพร้อม ในเรื่องการจัดวางแผนการสอน กระบวนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลและนำมาแก้ไขปรับปรุงครั้งต่อไป

2.4.3 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 13-18 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีความต้องการทางสังคม ต้องการความรักและความมั่นคง ตลอดจนต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นๆ บุคคลอื่นที่นักเรียนมีสัมพันธภาพด้วยก็คือ เพื่อนร่วมสถาบัน ซึ่งไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2518 : 134) ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนว่ามี 2 ลักษณะดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความสัมพันธ์ทางด้านอารมณ์ เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของความรู้สึกและความผูกพันต่อกัน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ กิจกรรมบันเทิงความสัมพันธ์แบบนี้จะสูญหายได้ง่าย

2. ความสัมพันธ์ทางสติปัญญา อาศัยความรู้ ความคิด เหตุผลและสติปัญญา เป็นตัวเชื่อมโยง เช่น ความรู้สึกระหว่างเพื่อนร่วมงาน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ได้แก่ การอภิปราย หรือสัมมนาทางวิชาการ ความสัมพันธ์แบบนี้จะยืนยันมั่นคงความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนนั้นมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมากดังเช่น การศึกษาของ ดวงกลม มาลารัตน์ (2534 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศพบว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนา ดวงแก้ว (2527 : 155) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชาวปัญญา สภาพแวดล้อมทางปัญญาและฐานะทางสังคมมีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 314 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ จูไร ชุมชุม (2526 : 176) ยังได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยทำการศึกษากับนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ การศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมพันธ์กัน ฉัตรบุพผา (2529 : 56) กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนดีก็จะเลือกคบเพื่อนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันกับเขาหรือสูงกว่า จึงทำให้ผลการเรียนดีตามไปด้วย สถาบันอุดมศึกษาควรได้ส่งเสริมให้นักศึกษา รักใคร่กันฉันท์เพื่อนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เพื่อประโยชน์แก่ตัวนักศึกษาเอง และเมื่อจบออกไปทำงานในอนาคตจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันกล่าวว่าโดยธรรมชาติมนุษย์เป็นสัตว์สังคมมนุษย์จึงต้องอยู่ในสังคมร่วมกลุ่มหรือร่วมสถาบันเดียวกัน บุคคลจะโดดเดี่ยวโดยขาดเพื่อนมิได้ เพื่อนเป็นบุคคลที่เรารักใคร่สนิทสนมดังคำกล่าว “เพื่อนสนิทมิตรสหาย” เพื่อนจะมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของบุคคลเป็นอย่างมากเริ่มตั้งแต่เพื่อนก่อนเข้าโรงเรียน เพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนร่วมสถาบัน เพื่อนต่างเพศ เป็นต้น เพื่อนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่ออนาคตของบุคคลมาก พฤติกรรมของบุคคลจะดีชั่วส่วนหนึ่งมาจากเพื่อน (มาลี จุฑา. 2544 : 226) ส่วนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 18-22ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่จะเปลี่ยนไปเป็นผู้ใหญ่มีความต้องการการเป็นผู้นำ ตลอดจนต้องการติดต่อและสัมพันธ์กับเพื่อน ทั้งในเพศเดียวกันและต่างเพศซึ่งในบางครั้งอยากที่จะเป็นผู้นำและยอมที่จะเป็นผู้ตามในบางขณะ ถ้าผิดหวังก็จะแยกตนเองออกจากสังคมหรืออยู่ตามลำพัง ในวัยนี้จะมีเพื่อนรักและเพื่อนสนิทเป็นจำนวนมากกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการหาความรู้ ทักษะคติ บุคลิกภาพและคุณธรรมของนักศึกษาซึ่งนักศึกษาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษาจึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน โดย

เอกรัศมิ์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ของเพื่อนมี 2 ลักษณะ คือ ความสัมพันธ์ทางอารมณ์และความสัมพันธ์ทางปัญญา ความสัมพันธ์ทางอารมณ์เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ กิจกรรมบันเทิงการเลี้ยงรับ เลี้ยงส่ง ส่วนความสัมพันธ์ทางปัญญาจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการและเหตุผลอาศัยความรู้ ความคิดสติปัญญาและเหตุผล เป็นเครื่องเชื่อมโยง กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ การอภิปราย การประชุม การถกเถียงทางวิชาการและการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (มาณี เกียรติกุลวัฒนา, 2541 : 32) การคบเพื่อน และกลุ่มเพื่อนจึงเป็นพัฒนาการทางสังคมที่สำคัญของวัยรุ่นอันจะเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้ใหญ่ที่ดี โดยถ้านักศึกษามีการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติที่ดีทางการเรียน ก็ย่อมเป็นตัวอย่งที่ดีและส่งเสริมพฤติกรรมทางการเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพของนักศึกษาได้

Boyd (อ้างในสนทยา เขมวีรัตน์, 2542 : 19) ได้ทำการวิจัยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความก้าวหน้าทางวิชาการของนักศึกษาวิชาคำนวณ จำนวน 800 คน จากมหาวิทยาลัย 40 แห่ง ในช่วง 10 ปี (ค.ศ.1970-1979). พบว่าการเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เห็นได้ชัดเจน 10 ปี วัดได้จากลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนหรือสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.4.4 ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

ความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะทางจริยธรรมที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งบุคคลหรือผู้ที่มีความรับผิดชอบจะสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมด้วยความสงบสุข เพราะบุคคลแต่ละบุคคลย่อมต้องมีบทบาทหน้าที่ที่จะต้องกระทำมากมายถ้าทุกคนในสังคมมีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างดีแล้ว ก็ย่อมทำให้เกิดความสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าในชีวิตในประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วนั้นยังต้องการบุคลากรที่มีความรับผิดชอบอย่างยิ่ง ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในปัจจุบันความเจริญทางเทคโนโลยีก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและเสมือนหนึ่งว่าการพัฒนาทางด้านจิตใจหรือจริยธรรมไม่ได้ก้าวหน้าไปในสัดส่วนที่พอมะเหมาะสมกับความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งถือว่าการพัฒนาทางด้านวัตถุต่างๆ ที่การพัฒนาทางด้านจริยธรรมนั้นมีความจำเป็นไม่น้อยกว่าความเจริญทางด้านวัตถุต่างๆ ที่การพัฒนาทางด้านจริยธรรมนั้นมีความจำเป็นไม่น้อยกว่าความเจริญทางด้านวัตถุจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นมา การให้ความสำคัญในการพัฒนาจิตใจนั้นจะพิจารณาได้ว่ายังไม่สามารถพัฒนาได้รวดเร็ว เช่น การพัฒนาเทคโนโลยี ดังนั้นการพัฒนาจริยธรรมด้านความรับผิดชอบจึงมีความสำคัญมาก

ขวัญฤดี ขำช่อนสัตย์ (2542 : 21) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความตั้งใจที่จะปฏิบัติตนด้วยความมุ่งมั่น มีความเพียร พยายามและละเอียดรอบคอบ ในการทำหน้าที่ ที่มีต่อตนเองและสังคม และยอมรับผลการกระทำของตนเองด้วยความเต็มใจ ซึ่งสำหรับนักเรียนนักศึกษาควรมีพฤติกรรมดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
2. ปฏิบัติตามกฎและระเบียบของโรงเรียน
3. รับผิดชอบต่อสุขภาพของตนเอง
4. รับผิดชอบต่อสังคม
5. เข้าร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา
6. ตรงต่อเวลา
7. ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ
8. เคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ปกครอง

สรุปความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคม คือคุณลักษณะหนึ่งของคุณลักษณะที่แสดงออกในลักษณะของการมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ มีความละเอียดรอบคอบ มีการวางแผน มีความขยันหมั่นเพียร อดทน เพื่อให้งานนั้นบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ยอมรับผลการกระทำไม่ว่าจะเป็นผลดีผลเสียและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

จอร์จตัน นันทยทวิกุล (2538 : 24) กล่าวว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง คุณลักษณะหนึ่งแสดงออกในลักษณะของการมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ มีความละเอียด มีการวางแผน มีความขยันหมั่นเพียร อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ยอมรับผลของความรอบคอบ การกระทำ ไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสียและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นปัจจัยที่จะช่วยลดปัญหาต่างๆ ในสังคมได้ โดยบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม จะมีผลดังนี้ (ศศิวิมล เนิ่งนิจ. 2543 : 39)

1. จะทำทุกอย่างสำเร็จตามเป้าหมายทันเวลา
2. จะเป็นที่นับถือ ได้รับการยกย่องสรรเสริญและเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม
3. จะเป็นสิ่งเกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติสอดคล้องกับจริยธรรมและหลักเกณฑ์ของสังคมโดยไม่ต้องการบังคับผู้อื่นๆ
4. จะไม่เป็นต้นเหตุของความเสื่อมและความเสียหายแก่สังคม
5. จะช่วยให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและความสงบสุขแก่สังคม

กัลยา สุวรรณรอด (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชาย มี 5 องค์ประกอบ คือ ความรับผิดชอบต่อสังคม เชื่อมั่นในตนเอง ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา และความเป็นผู้นำ ส่วนองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนหญิงมี 3 องค์ประกอบ คือ ความรับผิดชอบต่อสังคม เชื่อมั่นในตนเอง และความซื่อสัตย์ ดังนั้น ความรับผิดชอบต่อสังคม ถือว่ามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาตัวบุคคล พัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศให้มีความเจริญโดยที่พัฒนานั้นถ้าคนในสังคมมีความรับผิดชอบต่อตนเองและรับผิดชอบต่อสังคมนั้นด้วย การปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ระเบียบสังคมได้กำหนดไว้ซึ่งถ้าคนในสังคมไม่ปฏิบัติตามก็จะทำให้เกิดความเสื่อมเสีย เสียหายแก่สังคม

2.4.5 ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในยุคของสังคมข่าวสาร อย่างเช่น ปัจจุบันเป็นอภิมหาเครือข่ายระดับโลกที่มีกำลังการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จนนักวิชาการหรือผู้เกี่ยวข้องในวงการคอมพิวเตอร์ได้คาดการณ์เอาไว้ว่า อินเทอร์เน็ตจะเป็นเครือข่ายที่ใช้สำหรับเชื่อมโยงคนทั่วทุกมุมโลก ให้สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้เพียงปลายนิ้วสัมผัส ทำลายพรมแดนที่ขวางกั้นระหว่างประเทศ ไร้ซึ่งกำแพงระยะทางกับเวลาที่เกี่ยวข้อง จึงพอจะพิสูจน์ได้ว่า อินเทอร์เน็ตคือ เทคโนโลยีเหมาะสมกับยุคของโลกไร้พรมแดนที่กำลังทวีความสำคัญยิ่งในหน่วยงานต่างๆ และวงการศึกษารวมไปถึงบุคคลภายนอกที่สนใจอย่างแท้จริง (ธรรมรัตน์ ศาสตวิรนนท์. 2542 : 28)

สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย (อ้างใน สรญา สาโรวิท. 2543 : 25-26) ได้แบ่งรูปแบบของอินเทอร์เน็ตทางการศึกษาไว้ดังนี้

1. การใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการติดต่อสื่อสาร อภิปราย ถกเถียง แลกเปลี่ยนและสอบถามข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็นทั้งกับผู้สนใจศึกษาในเรื่องเดียวกัน หรือกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นผู้นำเทคโนโลยีในด้านนั้น การติดต่อกับครูอาจารย์ ไม่ว่าจะเพื่อนัดหมาย ชักถามข้อสงสัย หรือส่งการบ้าน แล้วมักจะนิยมใช้การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ถ้าเทียบกันระหว่างการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กับการส่งจดหมายทางไปรษณีย์ การส่งจดหมายทางไปรษณีย์ การส่งจดหมายทางไปรษณีย์ปกติจะใช้เวลาเป็นวันภายในประเทศหรืออาจใช้เวลาไม่ก่นาทีเท่านั้น นอกจากนี้ข้อได้เปรียบของจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อเทียบกับโทรศัพท์ คือ การที่ผู้รับไม่จำเป็นต้องรอรับข้อมูลอยู่เหมือนกับที่ผู้รับโทรศัพท์จำเป็นต้องทำ ทั้งนี้เพราะจดหมายจะถูกส่งไปนอนรออยู่ในกล่องรับจดหมายของผู้รับ รอเวลาที่ผู้รับจะเปิดเข้ามาอ่านซึ่งจะเป็นเวลาใดก็ขึ้นอยู่กับผู้รับ นอกจากนี้บริการทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่นักศึกษาก็คือ ลิขเซอร์ ซึ่งเป็นบริการที่อนุญาตให้นักการศึกษาสามารถสมัครเป็นสมาชิกของกลุ่มสนทนาที่มีความสนใจเรื่องเดียวกันกับที่ท่านสนใจได้ โดยผู้สนใจจะต้องส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

2. การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นคว้าข้อมูลในการเรียนรู้ด้วยตนเองวิธีใช้บริการอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล วิธีที่นิยมมากที่สุดในปัจจุบันคือ ผ่านทางเวิลด์ ไรด์ เว็บ เพราะการที่เว็บนั้นต้องรองรับข้อมูลแบบสื่อประสม (มัลติมีเดีย) และเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวเนื่องกันให้เราได้ศึกษาอย่างสะดวกสบาย นอกจากนี้ยังรวบรวมอื่นๆ ทางอินเทอร์เน็ต เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล อินเทอร์เน็ตโฟน วิดีโออินเทอร์เน็ต เร็ยลวิดีโอและเร็ยลออกดีโอ ซึ่งสามารถชมภาพเคลื่อนไหวและเสียงจากรายการโทรทัศน์ผ่านอินเทอร์เน็ตเข้าไว้อีกด้วย

3. การใช้อินเทอร์เน็ตในหลักสูตรทางการศึกษา การใช้อินเทอร์เน็ตในหลักสูตรการศึกษาสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะด้วยกัน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การประยุกต์อินเทอร์เน็ตทางการจัดกิจกรรมการสอนของหลักสูตรเดิม เช่น การรับส่ง การบ้านทางอินเทอร์เน็ต การค้นคว้าข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เพื่อจัดทำรายงานและอื่นๆ ซึ่งปัจจุบันนี้ ในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย แคนาดาและญี่ปุ่น ได้มีการใช้อินเทอร์เน็ตในหลักสูตรกิจกรรมการสอนกันอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียน การสอนระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2 การศึกษาทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่เดียวกัน การเรียนการสอนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตช่วยขจัดปัญหา การขาดแคลนผู้สอน และข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ของผู้เรียน และผู้สอนการศึกษาทางไกลผ่าน เครือข่ายสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ ในลักษณะที่ผู้เรียนและผู้สอนมีการนัดหมายเวลาที่แน่ ชัด และในลักษณะที่ผู้เรียนและผู้สอนไม่จำเป็นต้องมีการนัดหมายเวลาที่แน่ชัดโดยผู้เรียนสามารถที่ จะเข้ามาเรียนในเวลาใดก็ได้

3.3 การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ส่วนใหญ่ยังเป็นลักษณะของการ เปิดอบรมหลักสูตรสั้นๆ หรือการประชุมเชิงปฏิบัติการแก่ประชาชนทั่วไปที่สนใจในสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาบางแห่ง ก็ได้เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตโดยจัดให้เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาในรายวิชาต่างๆ โดยเฉพาะวิชาเกี่ยวกับการค้นคว้าให้แก่นิสิตนักศึกษาทั้งแล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมนิสิต นักศึกษาให้มีความพร้อมในการที่จะนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้ใน การค้นคว้าวิจัยหรือทำรายงานในรายวิชาต่างๆ และที่สำคัญคือใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไป ได้มี โอกาสแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อในลักษณะที่แตกต่างกันไปจากเดิม เช่น จากการอภิปรายผ่านทาง จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การเสนอความคิดเห็นในกลุ่มสนทนาหรือจากการเสนอข้อมูลบนเว็บ

ยีน ภู่วรรณ (2540 : 32) การเปรียบเทียบลักษณะการศึกษาแบบดั้งเดิมและการศึกษายุค ใหม่โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งการศึกษายุคใหม่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ อย่างรวดเร็ว ใช้งานง่าย ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันท่วงที และทำได้ทุกสถานที่ตามความเหมาะสม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัญญา รอดลอย (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัญหาด้านการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของ ครูในระดับประถมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ทางด้านสภาพ ของเครื่องคอมพิวเตอร์และสภาพการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน และทางด้านปัญหาการจัดการ เรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มประชากร เป็นครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ระดับประถมศึกษา เฉพาะกลุ่มกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยด้านสภาพการ สอนพบว่า สามารถเปิดสอนคอมพิวเตอร์ได้ทุกโรงเรียน (ร้อยละ100) สภาพเครื่องใช้ได้เกือบทุก เครื่อง (ร้อยละ 92.5) ส่วนใหญ่มีความต้องการเพิ่มจำนวนเครื่อง (ร้อยละ73.6) ส่วนครูผู้สอนมีวุฒิ การศึกษาด้านคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 55.7) มีประสบการณ์ในการสอน (ร้อยละ73.6) ได้ผ่านการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝึกอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มาก่อน (ร้อยละ 75.5) ส่วนในด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.56$) แบ่งออกเป็นปัญหาในด้านสื่อการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 2.87$) ปัญหาด้านหลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 2.66$) และปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ($\bar{x} = 2.51$) ส่วนปัญหาด้านแผนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน และปัญหาด้านการวัดและประเมินผลของวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.38, \bar{x} = 2.36$)

วณิ จิตรนิรัตน์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ จังหวัดชลบุรี ในภาคเรียนที่ 2 การศึกษา 2548 จำนวน 186 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับกลางทั้งภาพรวมและรายด้านจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการใช้สื่อการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล (2) ครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งภาพรวมและรายด้าน (3) ครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งภาพรวมและรายด้าน (4) ครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ที่มีประสบการณ์การสอนวิชาคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ในด้านการสอน และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ยกเว้นด้านเนื้อหาวิชาด้านการใช้สื่อการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยกลุ่มครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ที่มีประสบการณ์สอนวิชาคอมพิวเตอร์ต่ำกว่า 3 ปี มีปัญหาการจัดการจัดการเรียนการสอนมากกว่ากลุ่มครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ที่มีประสบการณ์การสอนวิชาคอมพิวเตอร์ 3-5 ปี

เสาวลักษณ์ ยงวานิชจิต (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ประสบความสำเร็จในการเรียงความโครงการลงทะเบียนเรียนตามเวลา และความสามารถโรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้ากลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 150 คน ซึ่งผลการเรียนเฉลี่ยตลอดปีการศึกษา 2537 อยู่ใน 25 อันดับแรกของแผนการเรียนกลุ่มวิชามุ่งเน้นวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษในแต่ละแผนการเรียนกำหนดให้นักเรียนจบการศึกษาภายใน 2 ปี 2ปีครึ่ง และ 3 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัชฌิมเลข

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ขอสงวนสิทธิ์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณิตส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความแปรปรวน พบว่า (1) พฤติกรรมการเตรียมตัวด้านวิชาการที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุดคือ การที่บุคคลในครอบครัวให้การสนับสนุนการเตรียมตัวในการเรียนของนักเรียน เช่น การให้เงินไปเรียนพิเศษ (2) พฤติกรรมด้านการหาความรู้ที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ การที่นักเรียนเข้าห้องเรียนทุกวิชาตามตารางสอน นักเรียนรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ และนักเรียนจดเนื้อหาบทเรียนที่ครูสอนในห้องเรียนเสมอ (3) พฤติกรรมก่อนสอบและขณะสอบที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุดคือ ข้อใดที่นักเรียนทำไม่ได้ นักเรียนจะเดาคำตอบตามเหตุผลที่ควรจะเป็น เมื่อมีการสอบนักเรียนจะไปถึงสถานที่สอบก่อนเวลา และนักเรียนอ่านคำถามของข้อสอบอย่างรอบคอบ และละเอียดถี่ถ้วน (4) นักเรียนที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ ระยะเวลา จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการเรียนจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว มีลักษณะพฤติกรรมการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

วิเทศ แสงนา (2544:บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษาระดับประถมศึกษาตามกรอบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ด้านสื่อจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ด้านแผนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน และวัดผลและประเมินผลวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานที่ทำการสอนในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม จำนวน 55 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 44 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.44 ถึง 0.84 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.73 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานโดยรวม และเป็นรายด้าน 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเรียงอันดับปัญหาค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านสื่อการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานด้านหลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน และด้านกิจกรรมการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานและมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน คือ วัดผลและประเมินผลวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานและด้านแผนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานโดยมีรายข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากดังนี้หนังสือและเอกสารประกอบเรียนที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมมีไม่เพียงพอ ผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจทางด้าน Hardwares Software และเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่นๆที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอและไม่มีความทันสมัย

สุพัชรินทร์ ทับทิมทอง (2545 : 58) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ เอกส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณิตศาสตร์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่ลงทะเบียนเรียน วิชา ช0249 เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 235 คน ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพศ และเจตคติต่อคอมพิวเตอร์

สุรนารถ จันทร์รัตนางษ์ (2551 : 73) ได้ทำการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ระดับช่วงชั้น เกรดเฉลี่ยสะสมรายได้ของครอบครัวต่อเดือน และการมีคอมพิวเตอร์ที่บ้าน ผลการวิจัยพบว่า (1) จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ในภาพรวมอยู่ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็น 4 ด้านและระดับปานกลาง 1 ด้าน โดยเรียงอันดับของค่าเฉลี่ยแต่ละด้านจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต ($\bar{x}=3.92$) ด้านความมีวินัยในตนเอง ($\bar{x}=3.87$) ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ($\bar{x}=3.66$) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ($\bar{x}=3.57$) และด้านการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.37$) ตามลำดับ รวมทั้ง 5 ด้าน ($\bar{x}=3.68$) (2) จากการเปรียบเทียบการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ระดับช่วงชั้น เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้ของครอบครัวต่อเดือน และการมีคอมพิวเตอร์ที่บ้านพบว่านักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม และระดับช่วงชั้นต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง ที่มีเพศ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน และการมีคอมพิวเตอร์ที่บ้านต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

อรพิน วงษ์เสน (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของเด็กเก่งและเด็กอ่อน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนดงม่วงไข่ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 6 คน เป็นเด็กเก่งจำนวน 3 คน และเด็กอ่อนจำนวน 3 คนจากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการสอน แบบสอบถามนักเรียน แบบสัมภาษณ์ครูวิทยาศาสตร์ แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและแบบทดสอบระดับสติปัญญา (SPM) ของ John C. Raven ผลการวิจัยพบว่า (1) พฤติกรรมการเรียน(ที่มีส่วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียน)วิชาวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนกลุ่มเก่งปฏิบัติเป็นประจำคือ การเข้าห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอและทันเวลา ตั้งใจเรียนและมีสมาธิในการเรียน ฟังคำอธิบายและติดตามเรื่องที่ครูสอนอย่างต่อเนื่อง จดบันทึกจากการฟังคำอธิบายของครูและในส่วนของครูสรุปให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่ครูกำหนดให้อย่างตั้งใจ ซักถามปัญหาในเรื่องการเรียนกับผู้รู้ใช้เวลาใน

เอกส การเรียนอย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายสูง (2) ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนกลุ่มอ่อนปฏิบัติเป็นประจำ คือ การเข้าห้องเรียนไม่ค่อยตรงเวลา ไม่ตั้งใจเรียนและมีสมาธิในการเรียนสั้น ฟังคำอธิบายและติดตามเรื่องที่ครูสอนไม่ต่อเนื่อง จดบันทึกในส่วนที่ครูสรุปให้เท่านั้น มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆที่ครูกำหนดให้น้อย ไม่ค่อยมีการซักถามปัญหาในเรื่องการเรียนกับผู้รู้ ใช้เวลาในการเรียนไม่เหมาะสม และเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายน้อย (3) ปัจจัยอื่นที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของเด็กเก่งและเด็กอ่อน คือ อัตมโนทัศน์ของนักเรียน ทศนคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ การอบรมเลี้ยงดูลักษณะของเพื่อนที่คบ และการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ พบว่า คอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในการศึกษาหาความรู้ของแต่ละบุคคลเป็นอย่างมาก และความต้องการใช้คอมพิวเตอร์นั้นยังมีเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตนี้ยังมีคุณสมบัติ และวิธีการใช้งานอย่างหลากหลาย ซึ่งการใช้งานสามารถก่อให้เกิดผลต่างๆตามมาได้ ทั้งองค์กรต่างๆมีความตื่นตัวต่อเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ที่เปลี่ยนแปลงไป มีการนำไปประยุกต์ใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทั้งด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ และที่สำคัญคือ การพัฒนาด้านการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์สาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1,799 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 317 คน โดยใช้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie and Morgan แล้วสุ่มกลุ่มตัวอย่างการแบ่งชั้นรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามสาขาวิชา ดังนี้

สาขาวิชาที่มีการศึกษาของคณะครุศาสตร์	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. สาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี		
1.1 ปีที่ 1	216	30
1.2 ปีที่ 2	211	20
1.3 ปีที่ 3	46	14
1.4 ปีที่ 4	8	4
1.5 ปีที่ 5	10	7
รวม	491	75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ส่วนหนึ่งควรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อื่นด้วยควรค่า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ระดับช่วงชั้น	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
2. สาขาวิชาคณิตศาสตร์		
1.1 ปีที่ 1	226	34
1.2 ปีที่ 2	133	21
1.3 ปีที่ 3	45	13
1.4 ปีที่ 4	14	7
1.5 ปีที่ 5	14	7
รวม	432	61
3. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์		
1.1 ปีที่ 1	276	38
1.2 ปีที่ 2	198	26
1.3 ปีที่ 3	61	18
1.4 ปีที่ 4	33	14
1.5 ปีที่ 5	25	10
รวม	593	105
4. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ		
1.1 ปีที่ 1	154	30
1.2 ปีที่ 2	62	18
1.3 ปีที่ 3	36	14
1.4 ปีที่ 4	23	9
1.5 ปีที่ 5	8	4
รวม	283	76
รวมทั้งหมด	1,799	317

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ของศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- (1) ด้านความมีวินัยในตนเอง
- (2) ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
- (3) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน
- (4) ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
- (5) ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต

แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่ามีพฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ในระดับ 5 4 3 2 หรือ 1

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์

คะแนน	พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

3.2.2 ขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ศึกษาค้นคว้า หลักสูตร แบบเรียน คู่มือครู ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัยที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ตลอดจนแนวทางในการกำหนดข้อคำถาม ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา และขอบเขตของพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่ต้องการศึกษา และแนวทางในการกำหนดข้อคำถามหรือประเด็นคำถามที่จะใช้ในเครื่องมือวิจัยครั้งนี้ โดยให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ทั้งหมด 5 ด้าน

เอกสารจำนวน 26 ข้อ ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ในการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณส่วน 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่ามีพฤติกรรมในการเรียนในระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ 5 4 3 2 1 ตามลำดับ

4. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาพิเศษเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษาแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อจะได้แก้ไขให้ถูกต้องยิ่งขึ้นตามคำแนะนำ

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วนำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ความถูกต้องของภาษาและแสดงความคิดเห็นของแบบสอบถาม รายนามผู้ทรงคุณวุฒิมีดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี เกิดธรรม รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัยคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศมล ผาสุข รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ดร.ทงศักดิ์ ไสวจัสมตากล อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกณฑ์การให้คะแนน ลงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิโดยใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

คะแนน +1 สำหรับแบบสอบถามที่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

คะแนน 0 สำหรับแบบสอบถามที่ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

คะแนน -1 สำหรับแบบสอบถามที่แน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

บันทึกผลการพิจารณานำผลคะแนนที่ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นแต่ละข้อคำถามมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยตามวิธีของ (บุญชม ศรีสะอาด. 2537 : 25-26)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ
$\sum R$ แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด
N แทน	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาทุกข้อคำถาม สามารถสรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

6. นำค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยมาเทียบกับเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงจะแสดงว่าข้อคำถามนั้นแสดงถึงพฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ฯ ถ้าค่านิยมที่คำนวณได้ต่ำกว่า 0.5 จะตัดข้อคำถามนั้นออกหรือนำไปปรับปรุงข้อคำถามนั้นใหม่

จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะปรากฏว่าได้ค่าระหว่าง 0.67-1.00 จำนวนทั้งหมด 26 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์
 ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
 ข้อคำถาม ข้าพเจ้ามักแสดงความคิดเห็นในระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนอยู่เสมอ
 แก้ไขเป็น ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นในระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนอยู่เสมอ

7. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
 8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาขั้นสุดท้าย แล้วจึงนำแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ฯ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

9. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (พรพรณี สীগิจวัฒน์. 2552 : 158)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	K	แทน	จำนวนข้อคำถามของแบบสอบถาม
	Σ	แทน	ผลรวม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

10. จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

11. นำแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ที่มีคุณภาพไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล กับนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ขออนุญาตเป็นจดหมายขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงคณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำหนังสือถึงคณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแนบไปกลับแบบสอบถาม พร้อมทั้งนัดวันเวลา ในการรับแบบสอบถามคืนโดยใช้วิธีแจกด้วยตนเองและจัดส่งทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งแจ้งกำหนดการส่งคืน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับมายังผู้วิจัย

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่าความถี่และร้อยละ ในแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เพื่อแสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ตรวจสอบให้คะแนนในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวมโดยใช้สูตร (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2542 : 39)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ รายด้าน และภาพรวมของข้อมูล ใช้กำหนดช่วงคะแนน (Class Interval) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	มากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	น้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	น้อยที่สุด

4. ทดสอบสมมติฐานความแตกต่างพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี คะแนนเฉลี่ยสะสม การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล โดยใช้การทดสอบด้านสถิติค่าที (t-test) และสาขาวิชา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of variance) ในแต่ละด้าน คือ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต และภาพรวม ในกรณีมากกว่า 2 กลุ่ม ถ้าพบว่าแตกต่างกันจึงทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ทดสอบวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe’

4.1 สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ค่าที (t-test) ชนิด Independent Samples (พรรณี สীগิจวัฒน์. 2539 : 10-11)

1. ถ้าไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากรจึงทำการทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยใช้สูตร Levene’s Test (ชวนชัย เชื้อสารุชน. 2544 : 260)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}; \quad df = j-1, n-j$$

เมื่อ df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

F แทน การกระจายของอัตราส่วนความแปรปรวน

MS_b แทน ผลรวมกำลังสองเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between)

MS_w แทน ผลรวมกำลังสองเฉลี่ยภายในกลุ่ม (Mean Square Within)

2. ถ้าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน ใช้ t-test independent แบบ Separate Variance โดยใช้สูตร (พรรณี สীগิจวัฒน์. 2549 : 9)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

- เมื่อ df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
 t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 \bar{x}_1 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของคนกลุ่มที่ 1
 \bar{x}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของคนกลุ่มที่ 2
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของคนกลุ่มที่ 1
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของคนกลุ่มที่ 2
 n_1 แทน จำนวนคนกลุ่มที่ 1
 n_2 แทน จำนวนคนกลุ่มที่ 2

3. ถ้าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเท่ากัน ใช้ t-test independent แบบ Pooled Variance โดยใช้สูตร (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2549 : 6)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}}} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

- เมื่อ df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
 t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 \bar{x}_1 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของคนกลุ่มที่ 1
 \bar{x}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของคนกลุ่มที่ 2
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของคนกลุ่มที่ 1
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของคนกลุ่มที่ 2
 n แทน จำนวนคนกลุ่มที่ 1
 n_2 แทน จำนวนคนกลุ่มที่ 2

4.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of variance) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 113)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad ; \text{df} = k - 1, n - k$$

เมื่อ	F	แทน	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยวิธีของ Scheffe' โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 113)

$$S = \sqrt{(k-1)F_{\alpha, k-1, df} \cdot MS_w \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าวิกฤตของ Scheffe'
	F	แทน	ค่า F จากตาราง F
	MS_w	แทน	Mean square within groups
	n_i, n_j	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเปรียบเทียบโดยที่ $n_i \neq n_j$ ในกรณีที่จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างเท่ากันทุกกลุ่มค่า $\left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)$ จะเท่ากับ $\left(\frac{2}{n} \right)$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 317 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปตารางและคำบรรยายประกอบ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแสดงจำนวน และค่าร้อยละ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยแบ่งพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ออกเป็น 5 ด้าน คือ (1) ด้านความมีวินัยในตนเอง (2) ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (4) ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (5) ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ทำเป็นรายชื่อเฉพาะด้านและภาพรวม ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.2-4.7

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ รายละเอียดดังในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง (n = 317)	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	73	20.93
- หญิง	244	79.07
รวม	317	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง (n = 317)	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นปี		
- ระดับชั้นปีที่ 1	102	32.17
- ระดับชั้นปีที่ 2	62	19.56
- ระดับชั้นปีที่ 3	59	18.61
- ระดับชั้นปีที่ 4	56	17.67
- ระดับชั้นปีที่ 5	38	11.99
รวม	317	100.00
สาขาวิชา		
- การศึกษาปฐมวัย	75	23.66
- คณิตศาสตร์	61	19.24
- วิทยาศาสตร์	105	33.12
- ภาษาอังกฤษ	76	23.98
รวม	317	100.00
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.5	93	29.34
- มากกว่า 2.5	224	70.66
รวม	317	100.00
การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล		
- มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล	218	68.77
- ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล	99	31.23
รวม	317	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.93 และเป็นเพศหญิง จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 79.07

นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 32.17 เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 19.56 เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.61 เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.67 และเรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 5 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.99

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18.61 และเรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.67 และเรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 5 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.99

นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเรียนอยู่ในสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 23.66 เรียนอยู่ในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 19.24 เรียนอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 33.12 เรียนอยู่ในสาขาภาษาอังกฤษ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.98

นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยคะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.5 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 29.34 และคะแนนเฉลี่ยคะแนน มากกว่า 2.50 จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 70.66

นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 68.77 และไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 31.23

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้ทำเป็นรายข้อเฉพาะด้านและภาพรวม ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.2-4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 พฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยภาพรวม

พฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์	กลุ่มตัวอย่าง (n = 317)		ระดับ พฤติกรรม	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความมีวินัยในตนเอง	4.07	.52	มาก	2
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	3.85	.74	มาก	5
3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	3.95	.59	มาก	3
4. ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	3.90	.67	มาก	4
5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต	4.14	.54	มาก	1
รวม	3.98	.51	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีพฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยแต่ละด้านจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 4.14$) ด้านความมีวินัยในตนเอง ($\bar{x} = 4.07$) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ($\bar{x} = 3.95$) ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 3.90$) ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.85$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านความมีวินัยในตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ

พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านความมีวินัยในตนเอง	กลุ่มตัวอย่าง (n = 317)		ระดับ พฤติกรรม	ลำดับ ที่
	\bar{x}	S.D.		
1. การเข้าเรียนคอมพิวเตอร์อย่างสม่ำเสมอ	4.38	.63	มาก	1
2. การปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่ อาจารย์ ผู้สอนกำหนด	4.13	.68	มาก	3
3. การไม่ใช้โปรแกรมอื่นนอกเหนือโปรแกรมที่ อาจารย์สอนในขณะเรียน	3.74	.96	มาก	5
4. การส่งงานที่ได้รับมอบหมายครบตามกำหนดเวลา	4.12	.71	มาก	2
5. การพยายามศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์นอกเวลาเรียน	3.97	.83	มาก	4
รวม	4.07	.52	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีพฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านความมีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ เมื่อเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การเข้าเรียนคอมพิวเตอร์อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.38$) รองลงมา คือ การส่งงานที่ได้รับมอบหมายครบตามกำหนดเวลา ($\bar{x} = 4.12$) และการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด ($\bar{x} = 4.13$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนจำแนกเป็นรายชื่อ

พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 317)		ระดับ พฤติกรรม ม	ลำดับ ที่
	\bar{x}	S.D.		
1. การแสดงความคิดเห็นในระหว่างการดำเนินการ เรียนการสอนอยู่เสมอ	4.81	.99	มาก	4
2. ขณะเรียนหากมีข้อสงสัย จะซักถามอาจารย์เสมอ	3.72	.90	มาก	2
3. ความสนใจที่จะตอบคำถามมากเมื่ออาจารย์ผู้สอน ซักถามระหว่างเรียน	3.88	.91	มาก	2
4. ถ้าเพื่อนไม่เข้าใจในการสอนของอาจารย์จะไปช่วย แนะนำจนเข้าใจ	3.86	.87	มาก	3
5. เมื่อใดที่มีการทำกิจกรรมในชั้นเรียนจะพยายามทำ กิจกรรมนั้นอย่างสุดความสามารถ	4.01	.90	มาก	1
รวม	4.06	.74	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ เมื่อเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ เมื่อใดที่มีการทำกิจกรรมในชั้นเรียนจะพยายามทำกิจกรรมนั้นอย่างสุดความสามารถ ($\bar{x} = 4.01$) รองลงมา คือ มีความสนใจที่จะตอบคำถามมากเมื่ออาจารย์ผู้สอนซักถามระหว่างเรียน ($\bar{x} = 3.88$) และถ้าเพื่อนไม่เข้าใจในการสอนของอาจารย์จะไปช่วยแนะนำจนเข้าใจ ($\bar{x} = 3.86$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน จำแนกเป็นรายชื่อ

พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 317)		ระดับ พฤติกรรม	ลำดับ ที่
	\bar{x}	S.D.		
1. ทุกครั้งที่ทำงานกลุ่มจะรู้สึกมีความกระตือรือร้นในการเรียนการสอนมากขึ้น	4.28	.65	มาก	1
2. เมื่อมีการแบ่งกลุ่มกันเองเพื่อนๆ มักจะรีบชวนให้เข้าไปร่วมกลุ่มด้วยเสมอ	3.94	.74	มาก	2
3. เมื่อได้รับคำชื่นชมจากกลุ่มเพื่อนในวิชาคอมพิวเตอร์จะมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	3.92	.83	มาก	3
4. คิดว่าหากมีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ดีจะทำให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น	3.84	.87	มาก	4
5. เมื่อเพื่อนในห้องมีปัญหาในการเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อนมักจะเข้ามาปรึกษาเสมอ	3.81	.89	มาก	5
รวม	3.95	.59	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีพฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ เมื่อเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ทุกครั้งที่ทำงานกลุ่มจะรู้สึกมีความกระตือรือร้นในการเรียนการสอนมากขึ้น ($\bar{x} = 4.28$) รองลงมา คือ เมื่อมีการแบ่งกลุ่มกันเองเพื่อนๆ มักจะรีบชวนให้เข้าไปร่วมกลุ่มด้วยเสมอ ($\bar{x} = 3.94$) และเมื่อได้รับชื่นชมจากกลุ่มเพื่อนในการเรียนคอมพิวเตอร์จะมีความรู้สึกภาคภูมิใจ ($\bar{x} = 3.92$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ จำแนกเป็นรายชื่อ

พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านความรับผิดชอบใน การจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	กลุ่มตัวอย่าง (n = 317)		ระดับ พฤติกรรม	ลำดับ ที่
	\bar{x}	S.D.		
1. การจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้เรียบร้อยหลังจากจบ การเรียนการสอนเสมอ	3.98	.80	มาก	1
2. การแนะนำเพื่อนให้จัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้ เรียบร้อย	3.84	.84	มาก	5
3. เมื่อมีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใ้คนอื่นจัดเก็บไม่เรียบร้อยจะ เข้าไปจัดระเบียบให้เรียบร้อย	3.86	.86	มาก	4
4. การสำรวจความสมบูรณ์ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ก่อน และหลังใช้งานอยู่เสมอ	3.92	.89	มาก	3
5. เมื่อเห็นว่ามีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ชำรุดเสียหายจะบอก อาจารย์ผู้สอนทันที	3.39	.89	มาก	2
รวม	3.90	.67	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีพฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ เมื่อเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้เรียบร้อยหลังจากจบการเรียนการสอนเสมอ ($\bar{x} = 3.98$) รองลงมา คือ เมื่อเห็นว่ามีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ชำรุดเสียหาย จะบอกอาจารย์ผู้สอนทันที ($\bar{x} = 3.93$) และการสำรวจความสมบูรณ์ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ก่อนและหลังใช้งานอยู่เสมอ ($\bar{x} = 3.92$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต จำแนกเป็นรายข้อ

พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต	กลุ่มตัวอย่าง (n = 317)		ระดับ พฤติกรรม ม	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. การค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้ที่มีประโยชน์	4.43	.56	มาก	1
2. การค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติมจากการหาข้อมูลในห้องสมุด	4.09	.76	มาก	3
3. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	4.08	.83	มาก	4
4. การค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อทำรายงานส่งอาจารย์	4.15	.81	มาก	2
5. การพยายามเรียนรู้เทคนิคการสืบค้นใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการสืบค้นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด	4.05	.89	มาก	6
6. การศึกษาหาความรู้ได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจในโลกปัจจุบัน	4.05	.79	มาก	5
รวม	4.14	.54	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีพฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ เมื่อเรียงลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้ที่มีประโยชน์ ($\bar{x} = 4.43$) รองลงมา คือ การค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อทำรายงานส่งอาจารย์ ($\bar{x} = 4.15$) และการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติมจากการหาข้อมูลในห้องสมุด ($\bar{x} = 4.09$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามสมมติฐานที่มีเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม และการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ส่วนบุคคลแตกต่างกัน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.8 – 4.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีเพศต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

พฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	เพศ				t	Sig.
	ชาย (n = 73)		หญิง (n = 244)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความมีวินัยในตนเอง	4.08	0.49	4.06	0.54	.199	.843
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	3.95	0.59	3.82	0.81	1.361	.175
3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	4.06	0.55	3.91	0.61	1.849	.066
4. ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	4.07	0.55	3.83	0.71	2.890*	.004
5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต	4.23	0.48	4.10	0.57	1.799	.074
รวม	4.08	0.41	3.95	0.55	2.053*	.041

*Sig. < .05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05($t = 2.053, p = .04$) โดยกลุ่มนักศึกษาที่เป็นเพศชายมีพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ที่ดีกว่ากลุ่มนักศึกษาที่เป็นเพศหญิง

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามี 4 ด้าน คือ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมี 1 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
จำแนกตามระดับชั้นปี

พฤติกรรมการเรียน คอมพิวเตอร์ของ นักศึกษา	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		ชั้นปีที่ 5	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านความมีวินัยใน ตนเอง	3.94	0.53	4.19	0.52	3.85	0.50	4.35	0.38	4.03	0.54
2. ด้านการมีส่วนร่วมใน การจัดการเรียนการ สอน	3.63	0.78	4.12	0.63	3.47	0.76	4.27	0.58	4.06	0.42
3. ด้านความสัมพันธ์กับ กลุ่มเพื่อน	3.81	0.62	4.16	0.47	3.61	0.62	4.25	0.44	4.13	0.48
4. ด้านความรับผิดชอบ ในการจัดเก็บอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์	3.73	0.72	4.13	0.52	3.56	0.72	4.18	0.52	4.14	0.44
5. ด้านการศึกษาเพิ่ม เติมผ่านอินเทอร์เน็ต	4.03	0.59	4.28	0.44	3.94	0.56	4.39	0.50	4.09	0.46
รวม	3.83	0.52	4.18	0.43	3.68	0.49	4.29	0.38	4.08	0.38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียน
คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

พฤติกรรมการเรียน คอมพิวเตอร์	แหล่งความ แปรปรวน	SS.	df.	MS.	F-Ratio	p.
1. ด้านความมีวินัยในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	8.282	4	2.070	8.459*	.000
	ภายในกลุ่ม	56.540	231	.245		
	รวม	64.822	235			
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	23.043	4	5.761	12.214*	.000
	ภายในกลุ่ม	108.956	231	.472		
	รวม	131.999	235			
3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	13.860	4	3.465	11.534*	.000
	ภายในกลุ่ม	69.396	231	.300		
	รวม	83.256	235			
4. ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	15.215	4	3.804	9.684*	.000
	ภายในกลุ่ม	90.739	231	.393		
	รวม	105.954	235			
5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่าน อินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	6.846	4	1.711	6.250*	.000
	ภายในกลุ่ม	63.256	231	.274		
	รวม	70.102	235			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	12.551	4	3.138	14.739*	.000
	ภายในกลุ่ม	49.177	231	.213		
	รวม	61.729	235			

* Sig. < .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ในด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีระดับ
ชั้นปีต่างกัน เป็นรายคู่โดยวิธี 'Scheffe'

พฤติกรรมการเรียน คอมพิวเตอร์ของ นักศึกษา	ระดับชั้นปี	ชั้นปี ที่ 1	ชั้นปี ที่ 2	ชั้นปี ที่ 3	ชั้นปี ที่ 4	ชั้นปี ที่ 5
1. ด้านความมีวินัยใน ตนเอง		3.94	4.19	3.85	4.35	4.03
	ชั้นปีที่ 1 ค่าเฉลี่ย 3.94	-	.250	.095	.412*	.083
	ชั้นปีที่ 2 ค่าเฉลี่ย 4.19		-	.346*	.161	.167
	ชั้นปีที่ 3 ค่าเฉลี่ย 3.85			-	.508*	.179
	ชั้นปีที่ 4 ค่าเฉลี่ย 4.35				-	.329
	ชั้นปีที่ 5 ค่าเฉลี่ย 4.03					-
2. ด้านการมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียน การสอน		3.63	4.12	3.47	4.27	4.00
	ชั้นปีที่ 1 ค่าเฉลี่ย 3.63	-	.490*	.158	.641*	.375
	ชั้นปีที่ 2 ค่าเฉลี่ย 4.12		-	.648*	.151	.115
	ชั้นปีที่ 3 ค่าเฉลี่ย 3.47			-	.800*	.533
	ชั้นปีที่ 4 ค่าเฉลี่ย 4.27				-	.266
	ชั้นปีที่ 5 ค่าเฉลี่ย 4.06					-
3. ด้านความสัมพันธ์ กับกลุ่มเพื่อน		3.81	4.16	3.61	4.25	4.13
	ชั้นปีที่ 1 ค่าเฉลี่ย 3.81	-	.350*	.198	.434*	.313
	ชั้นปีที่ 2 ค่าเฉลี่ย 4.16		-	.549*	.084	.036
	ชั้นปีที่ 3 ค่าเฉลี่ย 3.61			-	.633*	.512
	ชั้นปีที่ 4 ค่าเฉลี่ย 4.25				-	.120
	ชั้นปีที่ 5 ค่าเฉลี่ย 4.13					-
4. ด้านความรับผิดชอบ ในการจัดเก็บ อุปกรณ์ คอมพิวเตอร์		3.73	4.13	3.56	4.18	4.14
	ชั้นปีที่ 1 ค่าเฉลี่ย 3.73	-	.401*	.175	.450*	.404
	ชั้นปีที่ 2 ค่าเฉลี่ย 4.13		-	.576*	.048	.002
	ชั้นปีที่ 3 ค่าเฉลี่ย 3.56			-	.625*	.579*
	ชั้นปีที่ 4 ค่าเฉลี่ย 4.18				-	.045
	ชั้นปีที่ 5 ค่าเฉลี่ย 4.14					-
5. ด้านการศึกษา เพิ่มเติมผ่าน อินเทอร์เน็ต		4.03	4.28	3.94	4.39	4.09
	ชั้นปีที่ 1 ค่าเฉลี่ย 4.03	-	.243	.094	.360*	.061
	ชั้นปีที่ 2 ค่าเฉลี่ย 4.28		-	.328*	.116	.181
	ชั้นปีที่ 3 ค่าเฉลี่ย 3.94			-	.454*	.156
	ชั้นปีที่ 4 ค่าเฉลี่ย 4.39				-	.298
	ชั้นปีที่ 5 ค่าเฉลี่ย 4.09					-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้เพื่อการวิจัยในเชิงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้ในทางอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

พฤติกรรมการณ์เรียน คอมพิวเตอร์ของ นักศึกษา	ระดับชั้นปี	ชั้นปี ที่ 1	ชั้นปี ที่ 2	ชั้นปี ที่ 3	ชั้นปี ที่ 4	ชั้นปี ที่ 5
		3.83	4.18	3.68	4.29	4.08
รวม	ชั้นปีที่ 1 ค่าเฉลี่ย 3.83	-	.234*	.144	.459*	.247
	ชั้นปีที่ 2 ค่าเฉลี่ย 4.18		-	.491*	.112	.099
	ชั้นปีที่ 3 ค่าเฉลี่ย 3.68			-	.604*	.392
	ชั้นปีที่ 4 ค่าเฉลี่ย 4.29				-	.212
	ชั้นปีที่ 5 ค่าเฉลี่ย 4.08					-

* Sig. < .05

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านความมีวินัยในตนเอง และด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการณ์เรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะ
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
จำแนกตามสาขาวิชา

พฤติกรรมกรเรียน คอมพิวเตอร์ของนักศึกษา	การศึกษา ปฐมวัย		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์		ภาษาอังกฤษ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านความมีวินัยในตนเอง	3.99	0.53	4.26	0.47	4.17	0.21	4.44	0.37
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการ จัดการเรียนการสอน	3.73	0.78	4.19	0.55	4.20	0.59	4.36	0.30
3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่ม เพื่อน	3.87	0.62	4.20	0.47	4.43	0.37	4.02	0.29
4. ด้านความรับผิดชอบในการ จัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	3.81	0.70	4.17	0.48	4.43	0.41	4.00	0.57
5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่าน อินเทอร์เน็ต	4.08	0.56	4.33	0.44	4.57	0.54	4.11	0.57
รวม	3.90	0.53	4.23	0.40	4.36	0.29	4.19	0.32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียน
คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

พฤติกรรมการเรียน คอมพิวเตอร์	แหล่งความ แปรปรวน	SS.	df.	MS.	F- Ratio	p.
1. ด้านความมีวินัยในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4.028	3	1.343	5.124*	.002
	ภายในกลุ่ม	60.794	232	.262		
	รวม	64.822	235			
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	10.843	3	3.614	6.921*	.000
	ภายในกลุ่ม	121.156	232	.522		
	รวม	131.999	235			
3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	5.615	3	1.872	5.592*	.001
	ภายในกลุ่ม	77.642	232	.335		
	รวม	83.256	235			
พฤติกรรมการเรียน คอมพิวเตอร์	แหล่งความ แปรปรวน	SS.	df.	MS.	F- Ratio	p.
4. ด้านความรับผิดชอบในการ จัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	6.810	3	2.270	5.312*	.001
	ภายในกลุ่ม	99.144	232	.427		
	รวม	105.954	235			
5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่าน อินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	3.453	3	1.151	4.006*	.008
	ภายในกลุ่ม	66.954	232	.287		
	รวม	70.102	235			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5.414	3	1.805	7.435*	.000
	ภายในกลุ่ม	56.314	232	.243		
	รวม	61.729	235			

* Sig. < .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ในด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน เป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe'

พฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา	สาขาวิชา	การศึกษาปฐมวัย	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาอังกฤษ
1. ด้านความมีวินัยในตนเอง	การศึกษาปฐมวัย ค่าเฉลี่ย 3.99	(3.99)	(4.26)	(4.17)	(4.44)
	คณิตศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.26	-	.269*	.178	.451
	วิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.17	-	-	.090	.182
	ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 4.44	-	-	-	.273
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	การศึกษาปฐมวัย ค่าเฉลี่ย 3.73	3.73	4.19	4.20	4.36
	คณิตศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.19	-	.459*	.468	.624
	วิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.20	-	-	.008	.164
	ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 4.36	-	-	-	.155
3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	การศึกษาปฐมวัย ค่าเฉลี่ย 3.87	3.87	4.12	4.43	4.02
	คณิตศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.12	-	.331*	.556	.150
	วิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.43	-	-	.224	.182
	ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 4.02	-	-	-	.406
4. ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	การศึกษาปฐมวัย ค่าเฉลี่ย 3.81	3.81	4.17	4.43	4.00
	คณิตศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.17	-	.363*	.618	.189
	วิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.43	-	-	.255	.173
	ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 4.00	-	-	-	.428

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

พฤติกรรมกรเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา	สาขาวิชา	การศึกษาปฐมวัย	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาอังกฤษ
5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต	การศึกษาปฐมวัย ค่าเฉลี่ย 4.08 คณิตศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.33 วิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.57 ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 4.11	4.08	4.33	4.57	4.11
		-	.244	.489	.029
		-	-	.245	.214
		-	-	-	.460
รวม	การศึกษาปฐมวัย ค่าเฉลี่ย 3.90 คณิตศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.23 วิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 4.36 ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 4.19	3.09	4.23	4.36	4.19
		-	.333*	.462	.288
		-	-	.128	.044
		-	-	-	.173

* Sig. < .05

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มีพฤติกรรมกรเรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มีพฤติกรรมกรเรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ตไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

พฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	คะแนนเฉลี่ยสะสม				t	Sig.
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.5 (n = 93)		มากกว่า 2.5 (n = 224)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความมีวินัยในตนเอง	4.08	0.55	4.06	0.51	0.258	0.797
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	3.91	0.69	3.83	0.78	0.779	0.437
3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	3.99	0.57	3.95	0.61	0.473	0.637
4. ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	3.93	0.69	3.89	0.67	0.409	0.683
5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต	4.23	0.58	4.11	0.53	1.489	0.139
รวม	4.03	0.50	3.97	0.52	0.825	0.411

จากตารางที่ 4.15 พบว่า คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามี 5 ด้าน คือ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ใช้งานส่วนบุคคลต่างกัน จำแนกเป็นรายด้าน

พฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ ไว้ใช้งานส่วนบุคคล				t	Sig.
	มีเครื่อง คอมพิวเตอร์ (n = 218)		ไม่มีเครื่อง คอมพิวเตอร์ (n = 99)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความมีวินัยในตนเอง	4.09	0.53	4.01	0.50	0.991	0.324
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอน	3.88	0.76	3.77	0.71	1.005	0.318
3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	3.96	0.61	3.95	0.57	0.126	0.900
4. ด้านความรับผิดชอบต่อการจัดเก็บ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์	3.90	0.67	3.92	0.70	-0.228	0.820
5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต	4.13	0.54	4.18	0.56	-0.529	0.598
รวม	3.99	0.51	3.97	0.52	0.329	0.743

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ใช้งานส่วนบุคคลต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามี 5 ด้าน คือ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบต่อการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต โดยมีขั้นตอนในการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม และการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1,799 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 317 คน

ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie and Morgan (1970 : 608) แล้วทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ออกเป็น 5 ด้าน

- (1) ด้านความมีวินัยในตนเอง
- (2) ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
- (3) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน
- (4) ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
- (5) ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต

แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นได้รับการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน แล้วได้นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ .85

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 317 คน ในระหว่างวันที่ 22-23 กันยายน 2554 โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืน 317 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้หมด ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแสดงจำนวนและค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ใน 5 ด้าน หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ รายด้าน และภาพรวม
3. การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายชื่อ รายด้าน และภาพรวมของข้อมูล ใช้กำหนดช่วงคะแนน (Class Interval)

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีเพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้
เอกส่าใช้งานส่วนบุคคล ต่างกัน ด้วยวิธีทดสอบค่าที (t-test) และระดับชั้นปี สาขาวิชา ต่างกัน ด้วยวิธี
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบว่าแตกต่างจึงทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

5.1.6 ผลการวิจัย

1. จากการศึกษ พฤติกรรมในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มี พฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ใน ระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงอันดับของค่าเฉลี่ยแต่ละด้านจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านการศึกษา เพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 4.14$) ด้านความมีวินัยในตนเอง ($\bar{x} = 4.06$) ด้านความสัมพันธ์กับ กลุ่มเพื่อน ($\bar{x} = 3.95$) ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 3.90$) ด้านการมี ส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.85$) ตามลำดับ

2. จากการเปรียบเทียบการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราช ภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม และการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ใช้งานส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ฯ ที่มีเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ.05 และนักศึกษาคณะครุศาสตร์ฯ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วน บุคคล ต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีประเด็นที่ควรอภิปรายดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความมี วินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้าน ความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต มี พฤติกรรมอยู่ในระดับมาก แสดงว่า นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนคอมพิวเตอร์ เนื่องจาก เป็นวิชาที่น่าสนใจไม่น่าเบื่อ ประกอบกับผู้เรียนมีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ และ อินเทอร์เน็ต นักศึกษาได้เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนเอง หลังจากเรียนเสร็จแล้วครูผู้สอนได้ให้ โอกาสนักศึกษาได้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการผ่อนคลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พาสนา จุลรัตน์ (2548 : 194) ที่มีแนวคิดว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ คือ ผู้เรียนซึ่งมีระบบสัมผัส และระบบประสาทในการรับรู้สิ่งเร้า คือ สถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

5.2.2 จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาการวิจัยเป็นรายด้านแล้วสามารถอภิปรายได้ดังนี้

5.2.2.1 ด้านความมีวินัยในตนเอง ในการเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดข้อที่มีพฤติกรรมมากที่สุด คือ การเข้าเรียนคอมพิวเตอร์อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจและสนใจในการเข้ามาเรียนคอมพิวเตอร์ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่อยากเข้ามาใช้คอมพิวเตอร์ ทั้งในการเรียนและมาใช้งานในด้านอื่นๆ ซึ่งเป็นการใช้คอมพิวเตอร์หลังจากที่ครูตรวจงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยนักศึกษาสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นได้ ทำให้นักศึกษามีความตั้งใจที่จะมาเรียนเพื่อที่จะมีโอกาสในการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น เป็นการสร้างความมีวินัยให้กับนักศึกษาอย่างหนึ่ง และการที่นักศึกษาส่วนใหญ่มาเข้าเรียนคอมพิวเตอร์อย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักศึกษาที่ขาดเรียนบ่อยๆ ต้องมาเรียนตามเพื่อน เพื่อที่จะได้เรียนทันเพื่อนๆ ส่วนใหญ่ในห้องเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของธนิต แท่งทองคำ (2538:1) อธิบายไว้ว่าการสร้างวินัยในตนเองแก่เด็กจะเป็นการถ่ายทอดความรู้วิธีการดำเนินชีวิตตามวัฒนธรรมทางสังคมของเขา โดยมีพฤติกรรมต่างๆ ที่คำนึงถึงตนเองและผู้อื่น เพื่อเขาจะได้มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาจะรู้สึกพอใจด้วยเช่นกัน

5.2.2.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ในการเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดข้อที่มีพฤติกรรมมากที่สุด คือ เมื่อใดที่มีการทำกิจกรรมในชั้นเรียนข้าพเจ้าจะพยายามทำกิจกรรมนั้นอย่างสุดความสามารถ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจ และพยายามที่จะเรียน เพื่อให้ได้ผลงานที่ดี ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์โดยตรง และปฏิบัติในเวลาจำกัด ทำให้นักศึกษามีความพยายามที่จะทำงานให้ผ่านตามเกณฑ์ที่ครูผู้สอนกำหนด และถ้านักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนจะยิ่งทำให้มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเริงเดช อุทเสน (2528:2) อธิบายไว้ว่าการจัดการเรียนของครูผู้สอนที่จัดการสอนกับตัวผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออกทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการสั่งสอนและรู้สึกสนุกกับการสอนจะทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.2.2.3 ด้านสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ในการเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดข้อที่มีพฤติกรรมมากที่สุด คือ ทุกครั้งที่ทำงานกลุ่มข้าพเจ้าจะรู้สึกมีความกระตือรือร้นในการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงว่านักศึกษาชอบการทำงานเป็นกลุ่ม ส่วนหนึ่งมาจากการกระจายแบ่งงานกันทำ ทำให้ลดภาระการทำงานของแต่ละคนได้ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนได้ ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะที่ดีของตัวนักศึกษาและมีส่วนในการสร้างความน่าสนใจในการเรียนการสอนทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงมล มาลารัตน์ (2534:บทคัดย่อ) อธิบายไว้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศพบว่า

ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.4 ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ในการเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดข้อที่มีพฤติกรรมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้เรียบร้อยหลังจากจบการเรียนการสอนเสมอ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาทุกคนจะต้องปฏิบัติหลังจบการเรียนการสอนเสมอ เนื่องจากก่อนออกจากห้องเรียน ครูผู้สอนจะให้นักศึกษาเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ตนเองใช้งานให้เรียบร้อยก่อนออกจากห้องเรียนทุกครั้ง ซึ่งเป็นกฎระเบียบที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม ในการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ถือว่าการสร้างลักษณะที่ดีให้นักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญฤดี ข้าซ่อนสัตย์ (2542:21) อธิบายไว้ว่า ความรับผิดชอบหมายถึง ความตั้งใจที่จะปฏิบัติตนด้วยความมุ่งมั่น มีความเพียรพยายามและละเอียดรอบคอบในการทำหน้าที่ ที่มีต่อตนเองและสังคม และยอมรับผลการกระทำของตนเองด้วยความเต็มใจ

5.2.2.5 ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต ในการเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก ซึ่งถือว่าเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียดข้อที่มีพฤติกรรมมากที่สุด คือ ค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้ที่มีประโยชน์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาในปัจจุบันมีมากกว่าในอดีตมาก เนื่องจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีเครือข่ายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้ครบทุกด้าน และสามารถหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใช้ได้ง่ายขึ้นในสถานที่ต่างๆ และมีราคาที่ไม่แพง นอกจากนี้ยังสามารถค้นหาข้อมูลแขนงต่างๆ ได้ทั้งในและนอกประเทศผ่านเว็บไซต์ที่บริการด้านการค้นหาเว็บไซต์ที่มีข้อมูลที่ต้องการ ทำให้สะดวกต่อการสืบค้นเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมรัตน์ ศาสติวรนนท์ (2542:28) อธิบายไว้ว่า อินเทอร์เน็ตนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในยุคของสังคมข่าวสาร และเป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับยุคของโลกไร้พรมแดนที่กำลังทวีความสำคัญยิ่งในหน่วยงานต่างๆ และวงการศึกษารวมไปถึงบุคคลภายนอกที่สนใจอย่างแท้จริง

5.2.3 จากผลการวิจัย ที่พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากการเรียนคอมพิวเตอร์สามารถเรียนได้ทั้งเพศชายและเพศหญิงอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งประสิทธิภาพทางการเรียนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมทางการเรียนของแต่ละบุคคล ดังนั้น นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม จึงมีพฤติกรรมทางการเรียนคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และโดยภาพรวม ซึ่งนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีพฤติกรรมแตกต่างกัน อาจเนื่องจากนักศึกษาชายมีความถนัดทางด้านช่าง ชอบประกอบซ่อมแซมเรียนรู้คอมพิวเตอร์ด้วยตัวเอง จึงมีความเป็นห่วงอุปกรณ์กลัวว่าอุปกรณ์นั้นจะเสียหาย จึงมีความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์แตกต่างจากนักศึกษาหญิง

5.2.4 ผลการวิจัย ที่พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์โดยภาพรวม แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางการเรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า

ไม่ว่าการณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งเข้าเรียน มีกิจกรรมหลากหลาย จึงทำให้พฤติกรรมการเรียนน้อยกว่าชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าชั้นปีที่ 2 ทั้งนี้อาจเกิดลักษณะเฉพาะกลุ่มของปี 3 ที่มีระดับพฤติกรรมการเรียนน้อยกว่าชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีการส่งสมประสบการณ์การเรียนรู้มากกว่า จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับพฤติกรรมการเรียนสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3

5.2.5 จากผลการวิจัย ที่พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์โดยภาพรวม แตกต่างกัน อาจเนื่องจากนักศึกษาในแต่ละสาขา มีพฤติกรรมในการใช้คอมพิวเตอร์แตกต่างกันไป โดยแต่ละสาขามีการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาวิชาแตกต่างกันออกไป นักศึกษาการศึกษาระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ แตกต่างกับนักศึกษาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจาก สาขาปริญญาตรีจะเป็นการเรียนเกี่ยวกับการศึกษากลุ่มวิชาครูบังคับ ส่วนสาขาคณิตศาสตร์ จะเป็นการเรียนเกี่ยวกับการศึกษากลุ่มวิชาเลือกเสรี ดังนั้น นักศึกษาจึงมีพฤติกรรมในการเรียนคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ริเวอริง รัดนกุลวิไล (2542 : บทคัดย่อ) พฤติกรรมและลักษณะการใช้ชีวิตของนักศึกษา มจร.ที่สาขาวิชา ต่างกันมีความแตกต่างกันชัดเจน

5.2.6 จากผลการวิจัย ที่พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอาจเนื่องมาจากคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่ต้องลงมือปฏิบัติ จะมีการสอบหลังเรียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนต้องมีความตั้งใจและสนใจเรียน ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่สนใจเรียนและขักชวนกันเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีการติวหนังสือทบทวนก่อนสอบ ทำให้มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ในระดับมาก และไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

5.2.7 จากผลการวิจัย ที่พบว่า นักศึกษาที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ใช้งานส่วนบุคคล ต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ใช้คอมพิวเตอร์โดยเท่าเทียมกัน เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาและทำงานต่างๆ ด้วยตนเอง และสามารถค้นคว้าหาความรู้ตามศักยภาพ และยังให้เวลาศึกษาล่วงหน้าอย่างเพียงพอกับเนื้อหาที่จะทำการสอบ ดังนั้นนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม จึงมีพฤติกรรมทางการเรียนคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการพิจารณาแก้ไขพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ และแก้ไขปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ เพื่อพัฒนาให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ดังนี้

1. ด้านความมีวินัยในตนเอง ควรมีการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นระเบียบวินัยในการใช้ห้องเรียนของนักศึกษาให้เป็นนิสัย เช่น ห้ามทำงานอื่นในระหว่างมีการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ และหลังเลิกเรียนเสร็จต้องจัดเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อยก่อนออกนอกห้องเรียน โดยนักศึกษาทุกคนจะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อสร้างควมมีระเบียบวินัยให้กับตัวนักศึกษาและสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ควรมีการให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในการดำเนินการเรียนการสอน เช่น ให้นักศึกษาสามารถเลือกว่าจะทำงานเดี่ยวหรืองานกลุ่ม โดยครูผู้สอนจะร่วมกับนักศึกษาในการพิจารณากิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกัน เพื่อให้ นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน

3. ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ควรสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้มีการแบ่งกลุ่มปฏิบัติงาน เพื่อสร้างทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา โดยครูผู้สอนจะต้องเตรียมเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับการทำงานกลุ่ม

4. ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ควรมีการกำหนดกฎระเบียบที่ชัดเจน ในการดูแลรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย และให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องตั้งแต่คาบเรียนแรกที่มีการเรียนการสอน เพื่อฝึกฝนให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้เรียบร้อยหลังการใช้งาน

5. ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนจะแนะนำวิธีการค้นหาข้อมูลที่ถูกต้องและเหมาะสมให้กับนักศึกษา นอกจากนี้ยังสามารถกำหนดหัวข้อในการค้นหาข้อมูล เพื่อให้ นักศึกษาได้มีทักษะในการสืบค้น และมีลักษณะการใฝ่หาความรู้ให้กับตนเองอย่างเหมาะสม

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการวิจัยการเปรียบเทียบพฤติกรรมในรายวิชาอื่นๆ ในรูปแบบเดียวกัน เพื่อที่ได้วางแผน ปรับปรุงหรือแก้ไขการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีศักยภาพและมีคุณภาพสูงสุด

2. ควรทำการวิจัยและติดตามพฤติกรรมของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องในด้านอื่นๆ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับไปปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กัลยา สุวรรณรอด. 2537. “การวิเคราะห์องค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” ปรินฎยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ขวัญใจ บุญฤทธิ์. 2533. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ TAI กับการสอนตามคู่มือครูของสสวท.” ปรินฎยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ขวัญฤดี ขำซ่อนสัตย์. 2542. “การศึกษาพฤติกรรมการรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล.” ปรินฎยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. 2537. การเสริมสร้างวินัย. คู่มือแนะแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ครุสภา.
- จूरี่รัตน์ นันทยทวิกุล. 2538. “การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร.” ปรินฎยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- จู่ไร ชุมรม. 2526. “สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร.” ปรินฎยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จันธิมา นายกลาง. 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2544. ความหมายของหลักสูตรและการสอน. [ออนไลน์]. Available : <http://www.watpon.com/Elearning/meal.htm>.
- ฉันทนา โหมดมณี. 2543. “การนำเสนอการออกแบบห้องเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต(เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ. 2519. “การสอนแบบต่างๆ ในระดับอุดมศึกษา.” วารสารครุศาสตร์.6 (39) : 23
- ชวนชัย เชื้อสาธุน. 2544. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : พิสิกส์เซ็นเตอร์.
- ณรงค์ เส็งประชา. 2538. มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

เอกสารดังกล่าวมาจากรีตี. 2534. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาการคำนวณว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศ.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2532. จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดิเรก ชีระกูร. 2545. การใช้คอมพิวเตอร์ในวงการศึกษา. [ออนไลน์]. Available : <http://www.edu.nu.ac.th/wbi/366514/index.htm>.
- ดวงแสง ณ นคร. 2541. การใช้สื่อการสอน. [ออนไลน์]. Available : <http://www.edtechno.com/modules.php>.
- ถวิล ธราโภชน. 2545. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยการณ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ธิดิมา จักรเพชร. 2544. “ผลของชุดแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ .กรุงเทพมหานคร.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ธนิต แห่งทองคำ. 2538. “การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิธีเรียนทางไกลในเขตภาคเหนือ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธรรมรัตน์ ศานติวรนนท์. 2542. Amazing internet Self-Study. กรุงเทพฯ : ว.เพ็ชรกุล.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2537. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- บุษย์ กาญจนกุล และคณะ. 2546. ความสำคัญของคอมพิวเตอร์. [ออนไลน์]. Available <http://www.dsd.go.th/training/knowcmi/eBook/01basiccom/basiccom01.asp>.
- ประสิทธิ์ ทองอุ่น. 2542. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- ปรียา ชัยนิยม. 2542. “การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการสอนความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัยโดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปิยพร แสงนวล. 2547. “ตัวแปรที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรปราการ.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปัญญา รอดลอย. 2548. “การศึกษาสภาพและปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของครูในระดับประถมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี กลุ่มกรุงธนเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542. การจัดการและบริการอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

พระธรรมปิฎก (ประยุक्त ปยุตโต). 2538. วินัย : เรื่องใหญ่กว่าที่คิด. วารสารพหุศึกษาศาสตร์.11(1)
: 24-31

พรรณณี สิกิจวัฒน์. 2549. การวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พิสนุ พองศรี. 2550. วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : พรอพเพอร์ตี้พรีนธ์.

พัฒน์ สุจำนงค์. 2522. สุขศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

พาสนา จุลรัตน์. 2548. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ไพฑูริย์ สีนลรัตน์. 2524. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ไพรัช ธัญพงษ์ และพิเชษ ดุรงค์เวโรจน์. 2541. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา.

[ออนไลน์]. Available : <http://www.edtechno.com/modules.php>.

ภาณุวัชร ปุณณะศิริ. 2546. “ตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
วิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ.

2547. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.vru.ac.th>

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. หลักสูตรคณะครุศาสตร์ 2554.

[ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.vru.ac.th>

มาณี เกียรติกุลวัฒนา. 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศ
นียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลางวิทยาลัยช่างศิลป์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

มาลี จุฑา. 2542. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

เมธี ธรรมวัฒนา. 2544. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชา

เทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ยีน ภู่วรรณ. 2538. อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้เริ่มต้น. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2542. การทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ที พี พรีนธ์

รัตนา ดวงแก้ว. 2527. “สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเขาวัวปัญญา สภาพแวดล้อมทางปัญญาและฐานะ
ทางสังคมมีตักกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ริเรื่องรอง รัตนกุลวิไล. 2542. “การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.” วารสารวิจัยและพัฒนา มจร. สายวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, หน้า 95
- เริงเดช อุทธเสน. 2528. “ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2530. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ อังสิทธิพูนพร. 2544. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรัท พฤกษาทวีกุล. 2546. “คอมพิวเตอร์กับการศึกษา.” [ออนไลน์]. Available : <http://www.edtechno.com>.
- วลัยพร วชิรดุสิต. 2552. “ปัญหาการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านบุพราหมณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วันทนา กิติทรัพย์กาญจนา. 2546. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วัลลภา จันทร์เพ็ญ. 2527. “ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตปลาย กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาณี จิตรนิรัตน์. 2549. “ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิมเนศ แสงนา. 2544. “ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม.” ปรินญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ครนรินทร์ ไชยบุรี. 2545. การสอนแบบการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง. สำนักนโยบายแผนและ
มาตรฐานการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม.

ศศิวิมล เนื่องนิตย์. 2543. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบในการเรียน
วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลกับการ
สอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ.

สงบ ลักษณะ. 2543. “ปฏิรูปหลักสูตร : ที่สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.”
วารสารกองการศึกษาเพื่อคนพิการ. 1(1) : 29-32.

สถิตาพร คำสด. 2546. “การศึกษาพฤติกรรมการมีความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิท
ยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สนทยา เขมวิรัตน์. 2542. “ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต
พณิชยการพระนคร.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมจิตต์ สุวรรณวงศ์. 2542. “การศึกษาการจัดสถานการณ์เสริมความคิดเชิงคุณธรรมสังคมตาม
แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อพัฒนาวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย.” วิทยานิพนธ์การศึกษ
ามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมบูรณ์ สงวนญาติ. 2534. เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู.

สัมภาษณ์ ฉัตรบุปผา. 2529. “การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระบุรี.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สรญา สาโรวาท. 2543. “สภาพและปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ตในสถาบันราชภัฏ
กลุ่มรัตนโกสินทร์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
การศึกษาทางการอาชีวะและเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สายฝน คำชาย. 2546. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครอุดรธานี.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหา
บัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุนิสา ละวรรณวงษ์. 2543. “ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่ม

เอกสารนี้เป็นสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันตก. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ด้านการคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สุพัชรินทร์ ทับทิมทอง. 2545. "ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดสมุทรปราการ." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การศึกษาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.
- สุภัททา ปิณฑะแพทย์. 2542. พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา
และการแนะแนว สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุมานิน รุ่งเรืองธรรม. 2523. กลวิธีสอน. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม.
- สุรพงษ์ ชูเดช. 2542. "ผลของการฝึกอบรมตามแนวทางไตรสิกขาที่มีต่อการพัฒนานิสัยในตนเองของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุนารณ จันทร์รัตนพงษ์. 2551. "พฤติกรรมการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนโรงเรียนรัตนโก
สินทร์สมโภชลาดกระบัง." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยา
ศาสตร์(คอมพิวเตอร์)บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.
- เสาวลักษณ์ ยงวานิชจิต. 2539. "การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยม
ศึกษาตอนปลาย ที่ประสบความสำเร็จในการเรียน ตามโครงการลงทะเบียนเรียนตามเวลา
และความสามารถ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า." วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนุชิต สงแพง. 2530. "การศึกษาวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดชลบุรี."
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน.
- อรพิน วงษ์เสน. 2542. "การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของเด็กเก่งและเด็กอ่อน."
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Glasser, Robert. 1962. "Psychology and Instructional Technology." Training Research
And Education. Pittsburgh : University of Pittsburgh.
- Grush, Edgar V. and Donaid Costin. 1992. Teaching and media. London : Mathuen.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

พฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งพฤติกรรมกรรมการเรียนเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน คำตอบของนักศึกษาไม่มีผลต่อการศึกษาของท่าน แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการวิจัยเท่านั้น คำตอบของนักศึกษาจะไม่มีการนำมาเปิดเผยเป็นรายบุคคล แต่จะนำมาวิเคราะห์และนำเสนอเป็นภาพรวมทั้งหมด ไม่มีผลเสียต่อนักศึกษาศึกษาและสถานศึกษาแต่ประการใด ท่านเป็นผู้หนึ่งที่จะช่วยให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงที่สุด เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่เชื่อถือได้และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ต่อไป

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งพฤติกรรมกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือด้วยดีจากท่าน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(นายเชมณัฐ โรจนปทุมยารักษ์)

นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน และใส่ข้อความให้ตรงกับความเป็นจริง เกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับใด

ระดับชั้นปี

ปีที่ 1

ปีที่ 2

ปีที่ 3

ปีที่ 4

ปีที่ 5

3. นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่าใด

น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.5

มากกว่า 2.5

4. นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาใด

สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

สาขาวิชาคณิตศาสตร์

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

5. นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลหรือไม่

มี

ไม่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 โปรดอ่านข้อความและพิจารณาว่านักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ในแต่ละหัวข้อ
อยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อที่	พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

ด้านความมีวินัยในตนเอง

1.	ข้าพเจ้ามาเรียนคอมพิวเตอร์อย่างสม่ำเสมอ					
2.	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด					
3.	ข้าพเจ้าไม่ใช้โปรแกรมอื่นนอกเหนือโปรแกรมที่อาจารย์สอนในขณะเรียน					
4.	ข้าพเจ้าพยายามศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์นอกเวลาเรียน					
5.	ข้าพเจ้าส่งงานที่ได้รับมอบหมายครบตามกำหนดเวลา					
6.	ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลาเสมอ ถ้าเป็นชั่วโมงที่มีการเรียนคอมพิวเตอร์					

ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

7.	ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นในระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนอยู่เสมอ					
8.	ขณะเรียนหากมีข้อสงสัย ข้าพเจ้าจะซักถามอาจารย์เสมอ					
9.	ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะตอบคำถามมากเมื่ออาจารย์ผู้สอนซักถามระหว่างเรียน					
10.	ถ้าเพื่อนไม่เข้าใจในการสอนของอาจารย์ ข้าพเจ้าจะเข้าไปช่วยแนะนำจนเข้าใจ					
11.	เมื่อใดที่มีการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ข้าพเจ้าพยายามทำกิจกรรมนั้นอย่างสุดความสามารถ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

ข้อที่	พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.	ทุกครั้งที่ทำงานกลุ่มข้าพเจ้าจะรู้สึกมีความกระตือรือร้นในการเรียนการสอนมากขึ้น					
13.	เมื่อมีการแบ่งกลุ่มกันเอง เพื่อนๆมักจะรีบชวนข้าพเจ้าให้เข้าไปร่วมกลุ่มด้วยเสมอ					
14.	เมื่อข้าพเจ้าได้รับคำชื่นชมจากกลุ่มเพื่อนในวิชาคอมพิวเตอร์ ข้าพเจ้าจะมีความรู้สึกภาคภูมิใจ					
15.	ข้าพเจ้าคิดว่าหากมีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ดี จะทำให้ข้าพเจ้าเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น					
16.	เมื่อเพื่อนในห้องมีปัญหาในการเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อนมักจะเข้ามาปรึกษาข้าพเจ้าเสมอ					

ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

17.	ข้าพเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้เรียบร้อยหลังจากจบการเรียนการสอนเสมอ					
18.	ข้าพเจ้ามักจะแนะนำเพื่อนให้จัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้เรียบร้อย					
19.	เมื่อมีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์โต๊ะอื่นจัดเก็บไม่เรียบร้อย ข้าพเจ้าจะเข้าไปจัดระเบียบให้เรียบร้อย					
20.	ข้าพเจ้าสำรวจความสมบูรณ์ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ก่อนและหลังใช้งานอยู่เสมอ					
21.	เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่ามีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ชำรุดเสียหาย ข้าพเจ้าจะบอกอาจารย์ผู้สอนทันที					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ข้อที่	พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
22.	ข้าพเจ้าค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อหาความรู้ที่มีประโยชน์					
23.	ข้าพเจ้าค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติมจากการหาข้อมูลในห้องสมุด					
24.	ข้าพเจ้าค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อทำรายงานส่งอาจารย์					
25.	ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้เทคนิคการสืบค้นใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการสืบค้นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด					
26.	ข้าพเจ้าค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจในโลกปัจจุบัน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

นายเชมณัฐ โรจนปยุตยารักษ์

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สอนบนเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ที่ กษร / 2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
 คำโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบสำรอง ของ นายเชมณัฐ ใจจนบุญเขมณีรักษ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนายเชมณัฐ ใจจนบุญเขมณีรักษ์ รหัสประจำตัว 52631174
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเทคโนโลยีศสตร์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมี
 ประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาฯ วิชาฯ และพิจารณาหัวข้อและคำโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เสถียรภรณ์	กลิ่นหอม	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ผศ.ดร.ศิริรัตน์	เพ็ชรแสงศรี	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและคำโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ฉันทนา	วิมลวาทะ	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.เสถียรภรณ์	กลิ่นหอม	กรรมการ
ผศ.ดร.ศิริรัตน์	เพ็ชรแสงศรี	กรรมการ
รศ.ยรรยง	เพ็ชรเกิด	กรรมการ
รศ.ดร.รวิวรรณ	ชัชวาลย์	กรรมการ (กรรมการภายนอก)

3. คณะกรรมการสอบสำรอง

ดร.เชน	แก้วยศ	กรรมการ	(อาจารย์ผู้รับผิดชอบ)
รศ.ดร.พรณี	สัจจิตตะ	กรรมการ	(อาจารย์ผู้รับผิดชอบ)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2554

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

อธิการบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 3564

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

12 กันยายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ชาตรี เกิดธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายเชมณัฐ โรจนบุญยารักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารศึกษาวิทยาลัยครูสตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์" โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายเชมณัฐ โรจนบุญยารักษ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะ ศุภวรรสุวัฒน์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านแผนงาน

และประกันคุณภาพการศึกษา

รักษาการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 02 329-4836

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-435-9392.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ คท 0524.04/ 3564

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนผลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

12 กันยายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากรควบคุมตรวจประเมินสถานประกอบการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ศุภมิตร ผาสุก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อกรวิจัย

ด้วย นายเฉลิมพันธุ์ วิจารณ์บุญฤทธิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์" โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายเฉลิมพันธุ์ วิจารณ์บุญฤทธิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โยธะ สุภรฐาสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการด้านแผนงาน

และระดับคุณภาพการศึกษา

รักษาการแทนคณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-4836

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-436 9397

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

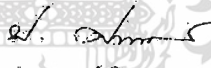
หน่วยงาน: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนบริหารงานทั่วไป โทร.3692
ที่ ศอ.0524.04 /3564 วันที่ 12 กันยายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ทงศักดิ์ โสวจิตสตากุล

ด้วย นายเจนณัฐ ไรจนปณยารักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์" โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่า มีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายเจนณัฐ ไรจนปณยารักษ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิยะ สุขวราสุวัฒน์)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านแผนงาน
และประกันคุณภาพการศึกษา
รักษาการแทนคณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 3661

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลวงกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

กันยายน 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย: 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายเขมณัญญ์ ไรจนบุณยรักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรจิตวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์" โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2554 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายเขมณัญญ์ ไรจนบุณยรักษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ทุกระดับชั้น ภายในคณะของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร. 02 329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-435-9392

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบริการทางวิชาการ โทร:3720

ที่ ศธ 0524:04(1.9)/155

วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2555

เรื่อง รับรองผลการพิจารณาบทความเพื่อนำเสนอในการประชุมวิชาการทางศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 2

เรียน คุณเข้มณัฐ โรจนปุลยารักษ์

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “พฤติกรรมการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์” เพื่อนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 “การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง : การศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในสู่ประชาคมอาเซียน” ทางคณะกรรมการฝ่ายวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิ ได้พิจารณาแล้วขอความของท่านสามารถนำเสนองานในกิจกรรมประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 ในวันศุกร์ที่ 11 พฤษภาคม 2555 ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(รศ.พัชระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา IOC

เป็นการนำแบบสอบถาม เรื่อง พฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มาทำการวิเคราะห์หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อให้ตรงจุดประสงค์ (IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี เกิดธรรม
ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศมล ผาสุข
ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
3. ดร.ทงศักดิ์ โสวจัสสตากุล
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ค.1 ความสอดคล้องของแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคอมพิวเตอร์

ข้อความ (ข้อที่)	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวมคะแนน	IOC	ผลของการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านความมีวินัยในตนเอง						
1	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
2	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
3	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
4	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
5	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
6	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน						
7	1	0	1	2	0.67	มีความเที่ยงตรง
8	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
9	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
10	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
11	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน						
12	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
13	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
14	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
15	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
16	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
ด้านความรับผิดชอบในการจัดเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์						
17	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
18	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
19	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
20	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
21	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

ข้อคำถาม (ข้อที่)	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวมคะแนน	IOC	ผลของการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านการศึกษาเพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ต						
22	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
23	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
24	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
25	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง
26	1	1	1	3	1.00	มีความเที่ยงตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายเชมณัฏฐ์ โจรนบุญยารักษ์
วัน-เดือน-ปี เกิด	19 กันยายน 2523
ที่อยู่ปัจจุบัน	4 ถนนสวรรคโลก แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2547 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต (คบ.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2555 สำเร็จการศึกษา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม) สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้